

UNIVERZA V LJUBLJANI
FILOZOFSKA FAKULTETA
ODDELEK ZA SLOVENISTIKO

DIPLOMSKO DELO

(Slovenska literarna veda v literarnovednih zbornikih 2000–2009)

Študijski program:

Slovenki jezik in književnost – D

(Španski jezik in književnost – D)

Mentorica: doc. dr. Urška Perenič

Študentka: Maja Perinović

Ljubljana, 2012

Kazalo vsebine

1 UVOD	6
2 KRATKA OPREDELITEV LITERARNE VEDE.....	7
3 LITERARNOVEDNI ZBORNIKI	8
3.1 RAZLOGI IN MOTIVI ZA IZDAJO ZBORNIKOV	8
3.2 ZALOŽNIŠKI VIDIK	10
3.3 UREDNIŠTVO	11
3.4 JEZIK(I) PRISPEVKOV V ZBORNİKIH	11
3.5 IZVLEČKI IN POVZETKI V ZBORNİKIH	14
3.6 OPREMLJENOST ZBORNIKOV S SLIKOVNIM IDR. GRADIVOM	16
4 ANALIZA ČLANKOV V ZBORNİKIH.....	17
4.1 ŠTEVILO ČLANKOV	17
4.2 ŠTEVILO AVTORJEV	19
4.3 ŠTEVILO OBJAV UREDNIŠKEGA ODBORA/GLAVNEGA UREDNIKA	22
4.5 AVTORJI GLEDE NA SPOL	26
4.6 TEMATSKI VIDIK ČLANKOV.....	27
5 CITIRANOST.....	29
5.1 NAČIN NAVAJANJA LITERATURE	29
5.2 ŠTEVILO REFRENC NA POSAMEZEN ČLANEK	30
5.3 VRSTA CITIRANE LITERATURE.....	33
5.4 AKTUALNOST CITIRANE LITERATURE	35
5.5 JEZIK CITIRANE LITERATURE	36
5.6 NAJVEČKRAT CITIRANI AVTORJI.....	37
5.6.1 AVTOCITATI.....	40
6 SINTEZA IN SKLEPI	42
7 ABSTRACT	45
8 VIRI IN LITERATURA	48
Izjava o avtorstvu.....	56

Kazalo preglednic

Preglednica 1: Razlogi in motivi za izdajo zbornikov.	9
Preglednica 2: Založbe, ki so izdale vsaj dva zbornika.	10
Preglednica 3: Zborniki glede na razpravni jezik.	11
Preglednica 4: Zborniki glede na jezik člankov.	12
Preglednica 5: Jezik člankov.	13
Preglednica 6: Izvlečki v zbornikih.	15
Preglednica 7: Povzetki v zbornikih.	16
Preglednica 8: Število člankov v zbornikih.	18
Preglednica 9: Število vseh literarnovednih avtorjev.	19
Preglednica 10: Število različnih literarnovednih avtorjev.	20
Preglednica 11: Avtorji z največ objavljenimi prispevki.	21
Preglednica 12: Število zbornikov s prispevki urednika.	22
Preglednica 13: Uredniki glede na objave.	23
Preglednica 14: Pripadnost avtorjev ustanovam oz. raziskovalnim inštitucijam.	24
Preglednica 15: Število avtorjev glede na spol.	26
Preglednica 16: Tematski vidik člankov.	27
Preglednica 17: Najpogostejše besede v naslovih člankov ter najpogostejše raziskani literati ter literarnovedni raziskovalci.	28
Preglednica 18: Način navajanja literature.	29
Preglednica 19: Opremljenost člankov z referencami glede na letnico zbornika.	31
Preglednica 20: Povprečno število referenc na posamezen prispevek.	32
Preglednica 21: Vrsta in pogostost citirane literature 2000–2009.	33
Preglednica 22: Aktualnost citirane literature.	35
Preglednica 23: Jezik citirane literature.	36
Preglednica 24: Največkrat citirani avtorji v obdobju 2000–2009.	38
Preglednica 25: Najpogostejše citirani avtorji (2000–2009).	39
Preglednica 26: Deset najpogostejše avtocitiranih avtorjev.	41

Kazalo slik

Slika 1: Razlogi in motivi za izdajo zbornikov.	10
Slika 2: Zborniki glede na razpravni jezik.	12
Slika 3: Zborniki glede na jezik člankov.	13
Slika 4: Jezik člankov.	14
Slika 5: Izvlečki v zbornikih.	15
Slika 6: Povzetki v zbornikih.	16
Slika 7: Delež literarnovednih člankov 2000–2009.	18
Slika 8: Število literarnovednih člankov v zbornikih.	19
Slika 9: Število vseh literarnovednih avtorjev.	20
Slika 10: Pripadnost avtorjev ustanovam oz. raziskovalnim inštitucijam.	25
Slika 11: Število avtorjev glede na spol.	27
Slika 12: Tematski vidik člankov.	28
Slika 13: Način navajanja literature.	30
Slika 14: Opremljenost člankov z referencami.	31
Slika 15: Delež različnih citiranih virov.	34
Slika 16: Aktualnost citirane literature.	36
Slika 17: Jezik citirane literature.	37
Slika 18: Delež avtocitativ.	40

Zahvala

Hvala mentorici dr. Urški Perenič za pomoč, nasvete in usmerjanje pri diplomskem delu ter za prijaznost in razumevanje, Mihaeli za pomoč pri prevodu, moji mami, Borisu in preostali družini za potrpljenje in spodbujanje pri študiju, hvala Davorju, Maji, Janiju in Tjaši za vse kave, spodbujajoče pogovore in nenazadnje tudi živce.

1 UVOD

Publikacije so pomembne za znanstvenoraziskovalno dejavnost, saj objavljajo rezultate raziskav na določenem disciplinarnem področju. V diplomskem delu *Slovenska literarna veda v literarnovednih zbornikih 2000–2009* sem želela analizirati in predstaviti stanje na literarnovednem področju, in sicer med letoma 2000 in 2009, kar je dobro desetletje. Znanstvene in strokovne objave s področja literarne vede so seveda objavljene tudi v monografijah, revijah, v doktorskih, magistrskih in diplomskih nalogah, kar pa ni predmet te naloge. Sama sem upoštevala tiste zbornike, ki so izšli v omenjenem desetletnem obdobju in katerih seznam je objavljen v *Slavistični reviji*.¹ Glavna metoda je bila kvantitativna, ki omogoča obvladovanje velikih korpusov; v konkretnem primeru gre za korpus zbornikov s članki. Gre za bibliometrijsko metodo, ki pomeni tudi štetje publikacij, prispevkov, avtorjev in citatov, saj ji le-to služi kot osnovna informacijska enota. Metoda se pogosteje uporablja na področju bibliotekarstva. Pridobljeni rezultati, objavljeni v tem diplomskem delu, bodo zanimivi predvsem za tiste, ki jih zanima, kateri so aktualnejši načini literarnega raziskovanja in katerim problemom oz. temam se je literarna veda najbolj posvečala v minulem desetletju.

V uvodnem delu diplomske naloge bom na kratko opisala literarno vedo in njena področja raziskovanja ter predstavila zbornike, ki so mi služili kot vir in izhodišče za analizo: zanimalo me je število zbornikov v posameznem letu, skupno število izdanih zbornikov v desetletnem obdobju ter njihove vsebinske in tehnične značilnosti. Zanimali so me razlogi za njihov nastanek in izdajo, kdo jih je založil, tehnična opremljenost, uredništvo, v katerih jezikih so objavljeni članki itd. V nadaljevanju bodo analizirani prispevki v posameznih zbornikih, pri čemer bo pozornost na literarnovednih objavah.

¹*Slavistična revija* 58/4 (2010).

2 KRATKA OPREDELITEV LITERARNE VEDE

Literarno vedo uvrščamo skupaj z zgodovino, filozofijo, jezikoslovjem, umetnostno zgodovino, etnologijo ter ostalimi podobnimi vedami na področje humanistike. Če je naloga humanistike opisati, razložiti in klasificirati kulturne pojave po eni in vzgojiti kulturni okus po drugi strani (Hladnik 2002: 14), potem lahko rečemo, da literarna veda skrbi za opisovanje, razlaganje in klasificiranje literature; je »znanstveno-filozofsko, pojmovno in metodološko urejeno, načrtno in sistematično preučevanje literature, njenih posebnih značilnosti in zgodovinskega razvoja« (Kos 1994: 11). Skozi zgodovino se je oblikovalo in uveljavilo več različnih načinov omenjenega opisovanja, razlaganja oz. klasificiranja literature, tj. različnih literarnoraziskovalnih metod.

Dve glavni veji literarne vede predstavljata literarna zgodovina in literarna teorija. V grobem ju je mogoče ločiti po tem, da literarna zgodovina opazuje literarno delo kot pojav v času, tj. diahrono preučuje posamezne literarne pojave, kot so dela, avtorji, obdobja, smeri, zvrsti/vrste in oblike (prav tam, 11). Teh pojavov pa se ne da opisati brez ustrezne terminologije in kategorij, ki jo prispeva literarna teorija, kar kaže na njuno neločljivo povezanost. Sicer pa se teorija z literarnimi pojavi ukvarja predvsem sinhrono; zanimajo jo njihove splošne, abstraktne in stalne lastnosti, ki jih lahko tipologizira (Kmecl 1995: 14). Nekateri prištevajo k temu področju še literarno kritiko, tj. vrednostno obravnavanje posameznih literarnih del, ter metodologijo literarne vede, ki se ukvarja z zgodovino literarne vede ter teorijo njenih ciljev, metod in predmeta (Kos 1994: 12).

V nalogi so me zato zanimale tako literarnozgodovinske kot literarnoteoretske razprave.

3 LITERARNOVEDNI ZBORNIKI

Med pogostejšimi razlogi za izdajo zbornikov so: obletnica rojstva/smrti literatov in osebnosti s področja literarne vede, (mednarodno) znanstveno srečanje, ugotovitev o neraziskanosti posameznih segmentov predmetnega področja. V letih 2000–2009 je bilo izdanih 87 zbornikov – največ leta 2006, in sicer 12, najmanj, 5, pa leta 2001. Zaradi različnosti pobud za nastanek, uredniških in založniških razlik ni bilo mogoče kar tako določiti enotnega kriterija, po katerem bi v nalogi opisala zbornike. Po pregledu posamičnih zbornikov pa so se za analizo za najbolj relevantne izkazali naslednji vidiki:

- razlogi in motivi za izdajo zbornikov
- založniški vidik (kdo jih je izdal, kje)
- uredništvo
- jezik(i) člankov v zbornikih
- izvlečki in povzetki v zbornikih
- opremljenost zbornikov s slikovnim idr. gradivom

3.1 RAZLOGI IN MOTIVI ZA IZDAJO ZBORNIKOV

Zbornike sem po temeljitem pregledu razdelila v štiri skupine: jubilejni zborniki, spominski zborniki, simpozijски zborniki, ki sem jih razdelila v tri podskupine (letna srečanja, jubilejna srečanja in spominska srečanja), ter tematski zborniki. V razdelek jubilejni zborniki sem uvrstila tiste zbornike, ki so posvečeni spominu na rojstvo/smrt literatov ter osebnosti s področja literarne vede. V desetletnem obdobju so izšli tudi zborniki, posvečeni predvsem življenju in delu določene osebnosti s področja literarne vede ali literature. Tako sem razdelek naslovila kot spominske zbornike, saj gre po eni strani za članke, katerih tematika je omenjena na posamezno osebnost, po drugi pa za zbornike, kjer je življenje in delo predstavljeno dokumentarno (fotografije, dokumentarni zapisi). V tretji razdelek sem uvrstila tiste zbornike, ki so nastali kot rezultat srečanja ter naredila tri podskupine glede na namere srečanja: vsakoletno srečanje, jubilejno srečanje v spomin na rojstvo/smrt literarnovednih raziskovalcev in literatov ter enkratno srečanje, posvečeno življenju ali delu literata ali literarnovednega raziskovalca, ki pa ni jubilejno, zato sem ga naslovila kot spominsko. Nazadnje, v razdelku tematski zborniki, se nahajajo

tisti zborniki, ki so bili posvečeni obravnavam določenih tem in jih glede na razloge in motive nastanka ne moremo klasificirati v prejšnje tri skupine.²

Preglednica 1: Razlogi in motivi za izdajo zbornikov.

Razlogi in motivi za izdajo		Št. zbornikov	Skupno
Jubilejni zborniki		5	5
Spominski zborniki		5	5
Simpozijски zborniki	Letna srečanja	37	62
	Jubilejna srečanja	17	
	Spominska srečanja	8	
Tematski zborniki		15	15

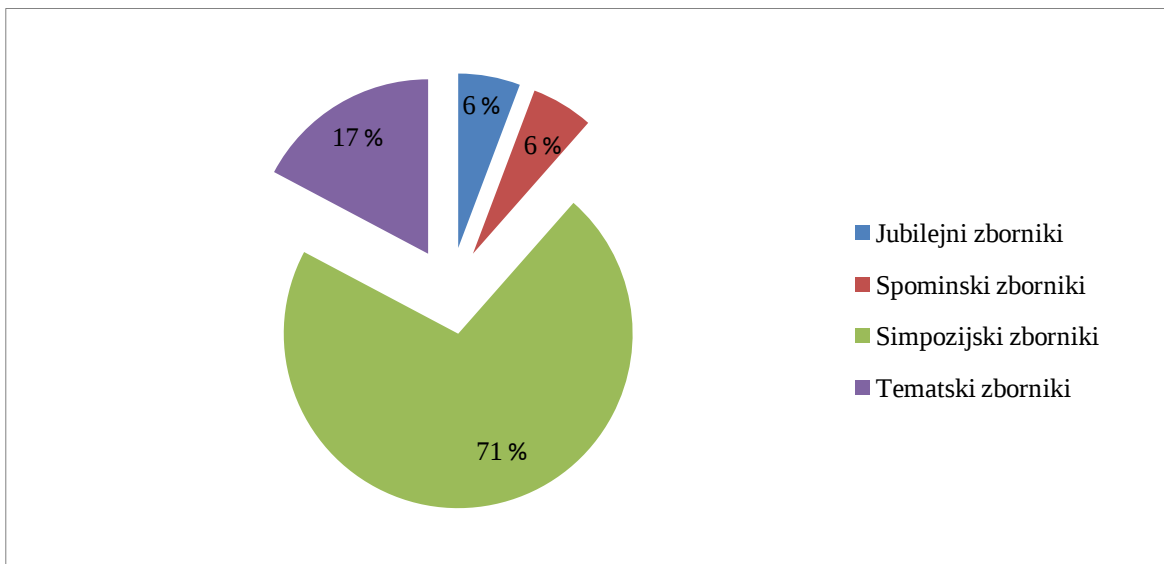
Analiza je pokazala, da je med 87 zborniki največ zbornikov simpozijških, in sicer 62 oziroma 71 %. Od tega je 37 zbornikov rezultat vsakoletnega srečanja na določeno temo,³ 17 srečanj in posledično tudi zbornikov je bilo organiziranih v spomin na rojstvo/smrt literata ali literarnovednega raziskovalca, preostalih 8 srečanj/zbornikov pa so spominsko posvetili delu pomembnejših raziskovalcev ali avtorjev s področja literature. 17 % zbornikov predstavljajo tematski zborniki, 6 % jubilejni zborniki ter 6 % spominski zborniki.

Pri jubilejnih, spominskih ter simpozijških zbornikih se tematsko največkrat pojavljata France Prešeren ter Edvard Kocbek, in sicer v 4 primerih. Prešeren je tema dveh zbornikov iz leta 2000 ter enega iz leta 2001 ter enega iz leta 2002, medtem ko je Kocbek obravnavan v dveh zbornikih iz leta 2004, v enem iz leta 2005 ter v enem iz leta 2007. Po dva zbornika sta tematsko posvečena tudi Antonu Slodnjaku (iz leta 2000 in 2007) in Janezu Trdini (oba iz leta 2005). Ostali predstavniki – literati ter literarni znanstveniki – se pojavljajo le enkrat,⁴ zato jih posebej ne omenjam, izpostavljam pa razmerje med zborniki, posvečenimi literarnovednim raziskovalcem, ter tistimi, posvečenimi literatom; prevladujejo slednji s 77 %.

²Pri tem gre po eni strani zbornike, ki obravnavajo teme, ki so bile doslej slabo raziskane ali celo neraziskane (npr. zbornik *Tematologija. Izbrana poglavja*); po drugi strani pa sem uvrstila v razdelek tudi tiste zbornike, ki imajo bodisi leksikonsko zgradbo in vsebino (npr. zbornik *Literatura. Leksikon*) bodisi gre za skupek člankov, ki predstavljajo bibliografije literatov (kot primer navajam zbornik *Slovenski pesniki in pisatelji akademiki*).

³Gre za vsakoletne zbornike Slavističnega kongresa, zbornik *Obdobja* ter zbornik *SSJLK*.

⁴Tako npr. Milka Hartman, Janko Kos, Anton Tomaž Linhart, Lojze Kovačič idr.



Slika 1: Razlogi in motivi za izdajo zbornikov.

3.2 ZALOŽNIŠKI VIDIK

V obravnavanem obdobju so zborniki izšli pri 45 različnih založbah, v tabeli pa so prikazane samo tiste, ki so izdale najmanj dva zbornika.

Preglednica 2: Založbe, ki so izdale vsaj dva zbornika.

Ime založbe	Št. izdanih zbornikov
Center za slovenščino kot drugi/tuji jezik	14
Slavistično društvo Slovenije	11
Znanstveno raziskovalni center SAZU	9
Oddelek za slovanske jezike in književnosti, FF LJ	3
Študentska založba, LJ	3
Národní knihovna ČR, Praga	3
Mladinska knjiga	2
Mohorjeva družba, Celje	2
Univerza Nova Gorica	2
Znanstvena založba FF LJ	2
Znanstveno raziskovalni inštitut FF LJ	2

Največ zbornikov je izdal Center za slovenščino kot drugi/tuji jezik, in sicer 14 oziroma 16,1 %, sledita Slavistično društvo Slovenije z 11 zborniki (12,6 %) ter Znanstveno raziskovalni center SAZU, ki je izdal 9 (10,3 %) zbornikov. Med tremi založbami, ki so izdale po tri zbornike, je tudi tuji založnik, in sicer Národní knihovna ČR v Pragi, preostali

založbi pa sta slovenski. Po dva zbornika je izdalo pet različnih založb, preostali založniki pa so izdali po en zbornik.

3.3 UREDNIŠTVO

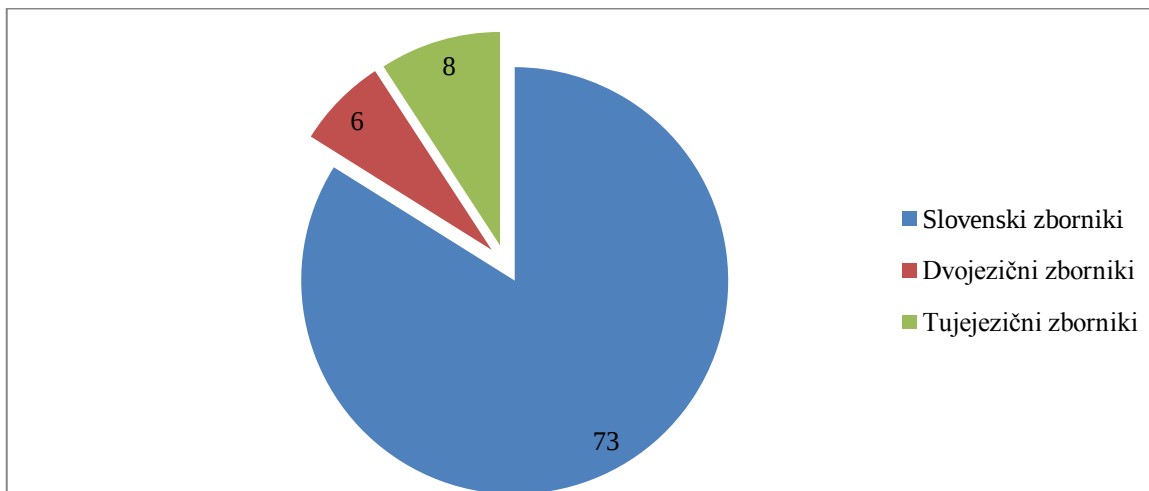
Spremna oziroma uvodna beseda, ki jo največkrat napiše urednik monografije/zbornika, informira bralca o vsebini izdaje, razlogih in namerah za njen nastanek ter ga s tem privabi ali morebiti odvrne od branja. Pričakovala sem, da bodo vsi zborniki opremljeni z urednikovo uvodno besedo, vendar je bila ta hipoteza delno ovržena. Med skupno 87 zborniki je bilo z uvodnimi besedami opremljenih 71 zbornikov oziroma 80 % vseh, kar pa je večina.

3.4 JEZIK(I) PRISPEVKOV V ZBORNIKIH

Ker poleg slovenskih literarnih zgodovinarjev slovensko literaturo raziskujejo tudi tuji literarni zgodovinarji, me je zanimalo, kateri so vse razpravni jeziki v obravnavanih zbornikih. Kot prvo me je zanimalo, koliko je bilo slovenskih zbornikov (prevladujoči jezik: slovenščina), koliko je zbornikov (in če sploh), kjer prevladujejo neslovenski članki, koliko zbornikov je bilo dvojezičnih. Rezultati so prikazani spodaj.

Preglednica 3: Zborniki glede na razpravni jezik.

Skupno št. zbornikov	Slovenski zborniki	Dvojezični zborniki	Tujejezični zborniki
87	73	6	8
Delež v %	84	6,8	9,2



Slika 2: Zborniki glede na razpravni jezik.

Kot je bilo pričakovati, je bilo med vsemi zborniki največ slovenskih – 84 % vseh zbornikov oziroma 73 zbornikov. Osem zbornikov (9,2 %) je bilo tujejezičnih⁵, med njimi so 4 češki, 2 nemška ter po 1 angleški in makedonski zbornik. 6,8 % zbornikov oziroma 6 zbornikov pa je bilo dvojezičnih, kar pomeni, da imajo tako naslove kot tudi vse članke v celoti prevedene v tuji jezik; tako je izšlo 5 dvojezičnih slovensko-angleških zbornikov ter 1 slovensko-italijanski.⁶

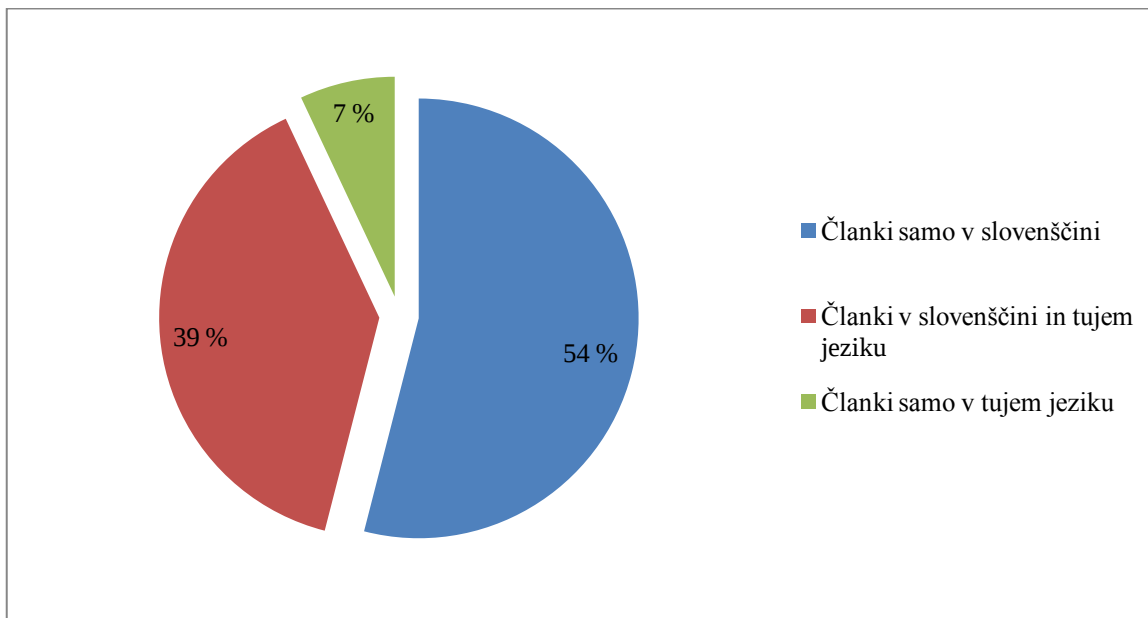
Poleg splošnejše analize sem se v nadaljevanju posvetila vprašanju deleža slovenskih in tujejezičnih objav v slovenskih in neslovenskih zbornikih.

Preglednica 4: Zborniki glede na jezik člankov.

Skupno št. zbornikov	Članki samo v slovenščini	Članki v slovenščini in v tujem jeziku	Članki samo v tujem jeziku
87	47	34	6
Delež v %	54	39,1	6,9

⁵Pri tem je 6 zbornikov, ki imajo članke izključno v tujem jeziku, 2 zbornika pa imata članke tudi v slovenščini (glej tudi preglednico 3).

⁶Kot teme dvojezičnih zbornikov se pojavljajo Ivan Trinko, Janko Kos in Srečko Kosovel na eni strani, na drugi pa literarna cenzura, literarne zvrsti ter razprave o avtorstvu literature.



Slika 3: Zborniki glede na jezik člankov.

Rezultati kažejo, da ima največ zbornikov članke samo v slovenščini, in sicer 47 ali 54 % vseh zbornikov. 39 %, tj. 34 zbornikov ima članke tako v slovenskem kot tudi v tujem jeziku;⁷ med njimi je bilo 6 dvojezičnih zbornikov, 6 zbornikov je imelo zgolj dvojezične naslove in so nastali kot rezultat mednarodnega projekta ali srečanja.⁸ Najmanj, 8 zbornikov je izšlo izven slovenskih meja – 6 zbornikov vsebuje tudi članke, ki so samo v tujem jeziku, 2 zbornika pa imata enega ali več člankov tudi v slovenščini. Podatek, da je več kot polovica člankov napisana v slovenščini, je rahlo presenetljiv z vidika objav prispevkov v zbornikih, ki so izšli izven nacionalnega prostora. Za prepoznavnost slovenskih literarnovednih raziskav bi bilo namreč boljše, če bi raziskovalci kot razpravni jezik uporabili bodisi angleščino ali nemščino bodisi slovenski in tuji jezik.

Pri tistih zbornikih, kjer jezik člankov ni zgolj slovenščina, me je zanimalo, v katerem tujem jeziku so raziskovalci največkrat objavljali. Jezik člankov je do določene mere tudi pokazatelj tega, na katerih jezikovnih območjih se še ukvarjajo s slovensko literaturo.

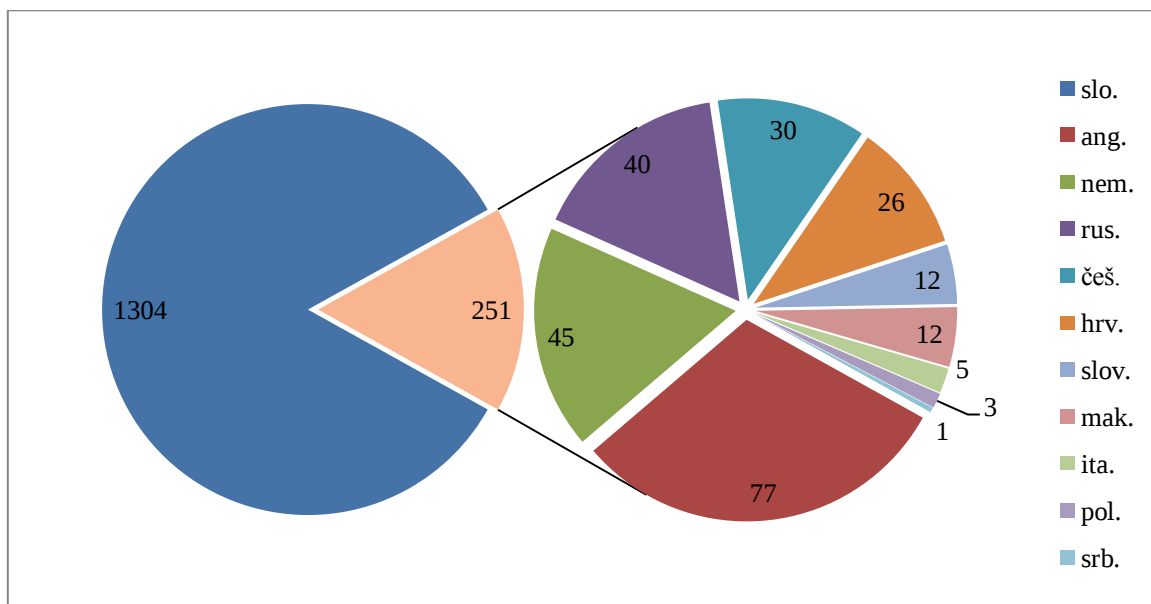
Preglednica 5: Jezik člankov.

Jezik	slo	ang	nem	rus	češ	hrv	slov	mak	ita	pol	srb
Št. član.	1304	77	45	40	30	26	12	12	5	3	1
Skupno	1555										

⁷Za jezike člankov glej preglednico 5.

⁸Teh zbornikov nisem opredelila kot dvojezičnih, saj imajo dvojezični le naslov, medtem ko so članki napisani v različnih jezikih in nimajo dvojezičnega značaja.

V 87 zbornikih je bilo skupno objavljenih 1555 člankov v 11 jezikih. Največ, 1304 članki oziroma 83 % vseh člankov je napisanih v slovenščini, kar je bilo mogoče pričakovati. Sledita angleščina s 77 članki ter nemščina s 45 članki. Najmanj člankov je napisanih v italijanščini (5), poljščini (3) ter srbščini (1). Pri tem je potrebno opozoriti, da zgoraj predstavljeno število člankov v posameznem jeziku ne predstavlja dejanskega stanja, saj so med slovenskimi članki tudi tisti, ki so iz drugih jezikov prevedeni v slovenščino.



Slika 4: Jezik člankov.

Članki v slovenščini glede na številčnost kažejo na dinamiko nacionalne vede, vendar je za sam razmah in prepoznavnost stroke pomembno tudi objavljane njenih spoznanj in rezultatov v tujih, predvsem angleškem ter nemškem jeziku. Zanimiv je podatek o člankih v ostalih južnoslovanskih jezikih; kaže na sodelovanje med raziskovalci iz tega prostora ter na njihovo zanimanje za slovensko literaturo, vendar pa je jasno, da vlogo razpravnega jezika napram njim prevzema angleščina.

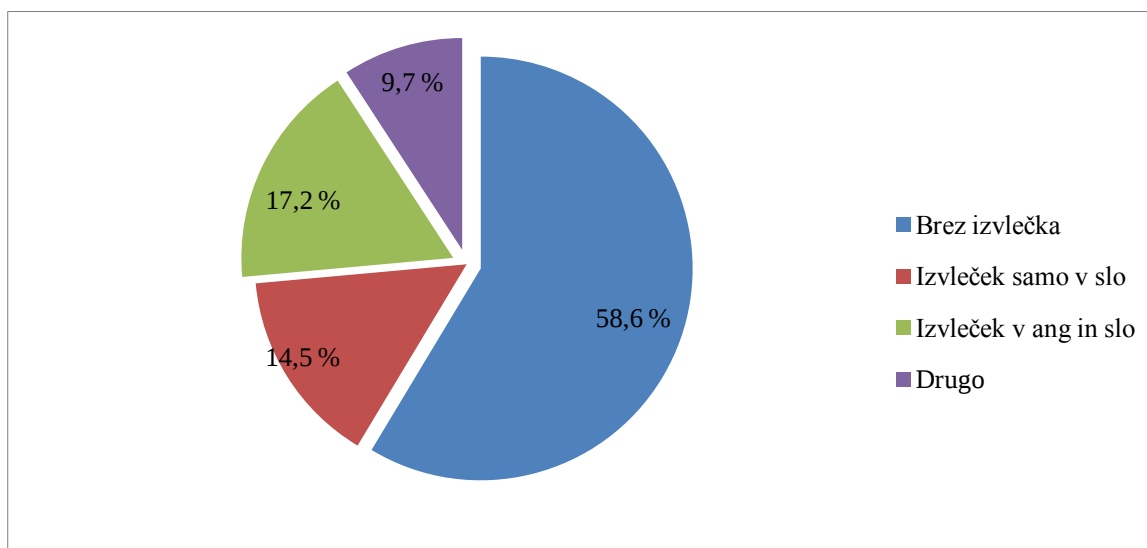
3.5 IZVLEČKI IN POVZETKI V ZBORNIKIH

Integralni del znanstvenega oz. strokovnega članka sta tudi povzetek na koncu in izvleček na začetku članka, ki je praviloma v jeziku članka in tujem (ang.) jeziku, medtem ko je povzetek samo v tujem jeziku (ki ni jezik članka) oz. v slovenščini, če ni slovenščina jezik članka. Preglednici in slikovna prikaza spodaj prikazujeta število prispevkov brez povzetkov in izvlečkov in s povzetki in z izvlečki ter jezik, v katerem so napisani. Pri razvrstitvi sem upoštevala skupno število zbornikov in ne skupnega števila člankov, saj

uredniška politika določenega zbornika narekuje enotna pravila za vse članke, ki so objavljeni v posameznem zborniku.

Preglednica 6: Izvlečki v zbornikih.

Skupno št. zbornikov	Brez izvlečka	Izvleček samo v slo.	Izvleček v angl. in slo.	Drugo
87	51	13	15	8
Delež v %	58,6	14,5	17,2	9,7



Slika 5: Izvlečki v zbornikih.

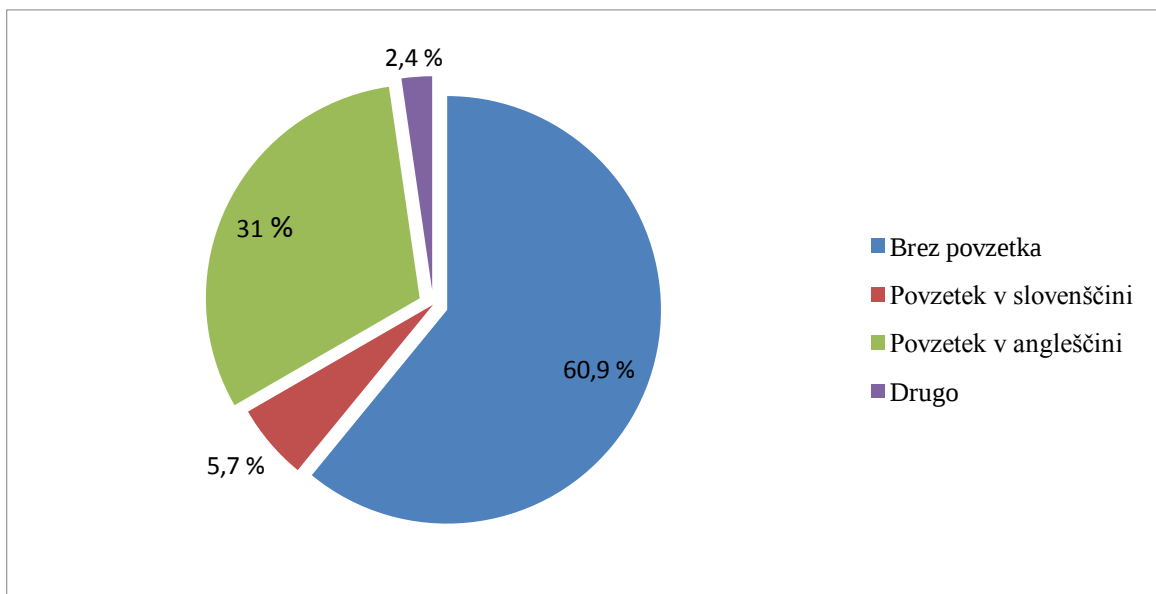
V več kot polovici zbornikov članki nimajo izvlečka – takih je 58,6 % oz. 51 zbornikov. Rezultat preseneča, saj je bilo pričakovati večje upoštevanje pravil strokovnega pisanja tako s strani avtorjev samih kot tudi s strani urednika zbornika. Po drugi plati je z izvlečki opremljenih 36 zbornikov oz. 41,4 % vseh zbornikov, ki pa so napisani v različnih jezikih. 15 zbornikov, kar predstavlja 17,2 % vseh zbornikov, ima izvleček najprej v slovenščini ter nato še v angleščini, medtem ko ima 13 zbornikov oz. 14,5 % zbornikov izvleček samo v slovenščini. Pod razdelek drugo so uvrščeni zborniki, ki imajo izvlečke samo v angleščini (takih je 5 zbornikov), v slovenščini in italijanščini (1 zbornik) ter v slovenščini in nemščini (2 zbornika).

Preglednica 7: Povzetki v zbornikih.

Skupno št. zbornikov	Brez povzetka	Povzetek samo v slov.	Povzetek v ang.	Drugo
87	53	5	27	2
Delež v %:	60,9	5,7	31	2,4

Enako preseneča tudi opremljenost člankov s povzetki. Brez povzetka je kar 53 zbornikov oz. 60,9 % zbornikov, kar pomeni, da so članki še slabše opremljeni s povzetki kot z izvlečki. Pričakovati bi bilo ravno nasprotno. 27 zbornikov oz. 31 % vseh zbornikov ima povzetek v angleščini, v 5 zbornikih, kar predstavlja 5,7 % vseh zbornikov, pa je povzetek napisan samo v slovenščini. V razdelku drugo se nahajata dva zbornika – eden ima povzetke v češčini (gre za tujejezični češki zbornik), drugi pa v nemščini (gre za tujejezični nemški zbornik).

Rezultat je posledica uredniške politike posameznega zbornika, saj nimajo (izrecno) podanih natančnih in enotnih navodil, kot je to značilno za npr. serijske publikacije. Zato bi bilo tudi pri zbornikih vredno razmisliti o določnejših navodilih avtorjem.



Slika 6: Povzetki v zbornikih.

3.6 OPREMLJENOST ZBORNIKOV S SLIKOVNIM IDR. GRADIVOM

61 zbornikov vsebuje slikovno idr. gradivo (tabele in grafi), kar je večina, tj. 70 % zbornikov. Predvsem so s tovrstnim gradivom bogati jubilejni ter spominski zborniki, kot so *Edvard Kocbek. Dokumentarna monografija*, *Janez Trdina med zgodovino*,

narodopisjem in literaturo. Jubilejna monografija, Šolski album slovenskih književnikov idr., ki s pomočjo slikovnega gradiva predstavljajo življenje in delo omenjenih literatov.

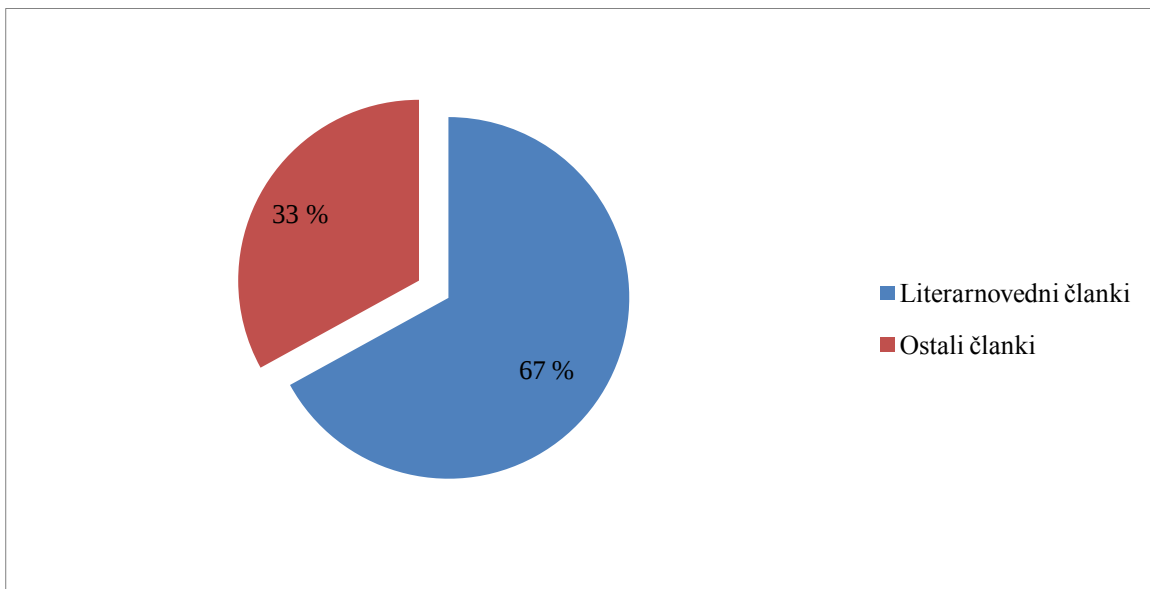
4 ANALIZA ČLANKOV V ZBORNIKIH

Analiza zajema članke s področja literarne vede, ki s svojo znanstveno vsebino prispevajo k razvoju področja literarnovednega raziskovanja, medtem ko so prispevki s področja jezikoslovja ter književne in jezikovne didaktike izključeni iz analize. Upoštevala sem tudi tiste članke, ki nimajo UDK-ja ali (angleškega) povzetka, saj je uredniška politika zbornikov različna in tudi zborniki niso enotni po tehničnouredniški plati. Pri analizi me je zanimalo:

- število člankov
- število avtorjev
- število objav uredniškega odbora/glavnega urednika
- pripadnost avtorjev ustanovam oz. raziskovalnim inštitucijam
- avtorji glede na spol
- tematski vidik člankov

4.1 ŠTEVILO ČLANKOV

Zanimalo me je, kolikšen je delež literarnovednih člankov, objavljenih v zbornikih v obravnavanem obdobju, saj se da tako videti njihovo razmerje z ostalimi objavljenimi članki. To sem opazovala tako v posamezni publikaciji kot na letni ravni, tj. koliko literarnovednih člankov je bilo objavljenih v zbornikih v posameznem letu. Število literarnovednih člankov posredno kaže na raziskovalno aktivnost in dinamiko v stroki, vendar tega ni mogoče kar tako posplošiti na vso stroko, saj raziskovalci objavljajo svoje prispevke tudi v drugih, nezborniških publikacijah.

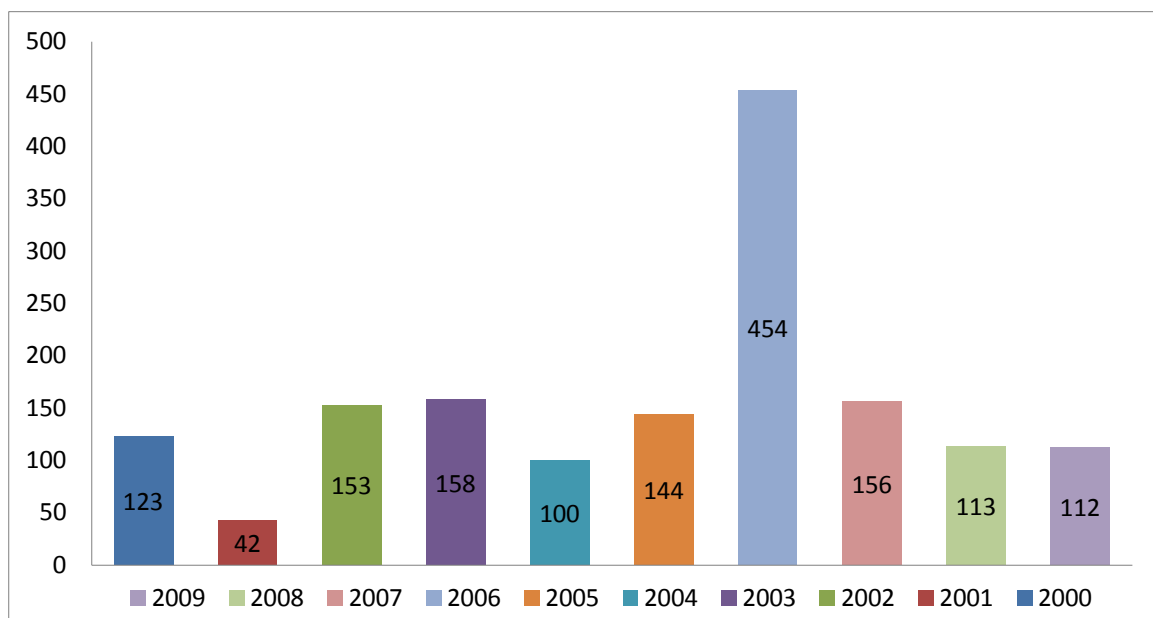


Slika 7: Delež literarnovednih člankov 2000–2009.

Slika 7 prikazuje, da je bila v obdobju 2000–2009 več kot polovica objavljenih člankov literarnovednih, in sicer 67 % vseh člankov, medtem ko prispevki s področja jezikoslovja ter didaktike predstavljajo 33 %. Rezultat porodi vprašanje, ali so za literarno vedo bolj značilne zborniške izdaje, vendar je stanje po vsej verjetnosti dokaj uravnoteženo in je bilo v analiziranem desetletnem obdobju očitno več jubilejev literatov ter literarnovednih raziskovalcev, kar je morebiti vplivalo na povečano število literarnovednih člankov in zbornikov.

Preglednica 8: Število člankov v zbornikih.

Letnica	Št. zbornikov	Št. vseh člankov	Št. literarnovednih člankov	Literarnovedni članki v %
2000	10	188	123	65
2001	5	107	42	39,2
2002	10	253	153	61
2003	7	271	158	62
2004	6	153	100	65
2005	11	258	144	55,8
2006	12	519	454	87
2007	8	212	156	73,5
2008	9	209	113	48
2009	9	167	112	59,8
Skupno	87	2337	1555	67 %



Slika 8: Število literarnovednih člankov v zbornikih.

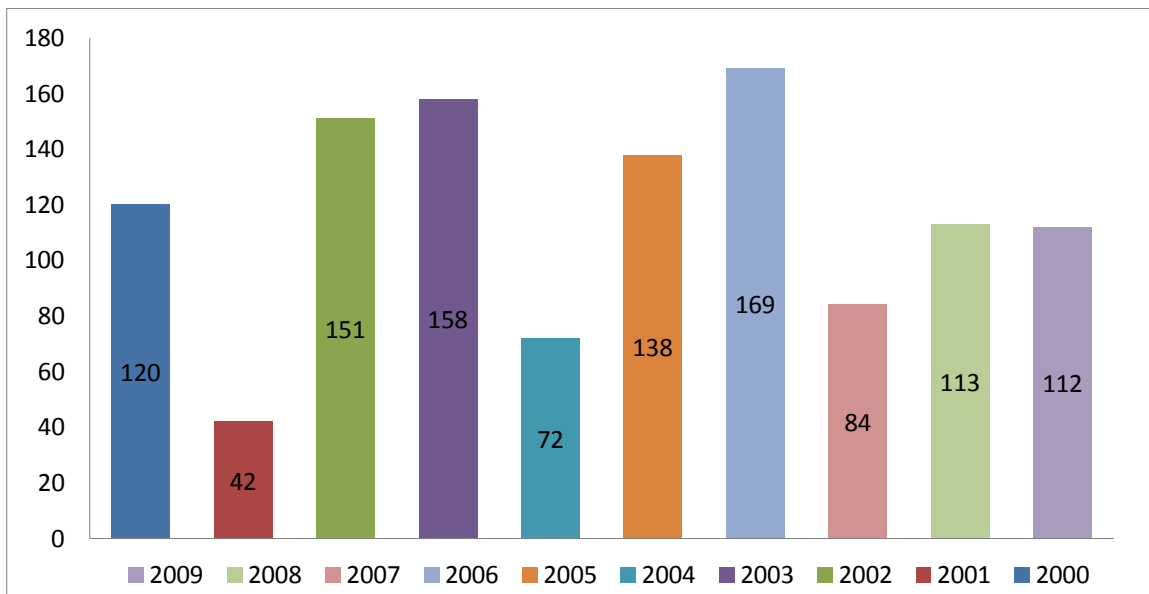
V desetletnem obdobju je bilo skupno objavljenih 1555 literarnovednih prispevkov. Največji delež jih je bilo objavljenih leta 2006, kar 87 %, ostali literarnovedni članki pa so razmeroma enakomerno razporejeni po letih; leta 2008 je bilo objavljenih 48 % vseh člankov, leta 2001 39,2 %. To se da pojasniti s tem, da je leta 2001 v primerjavi z drugimi leti izšlo najmanj zbornikov (pet), v letu 2008 pa je bil eden izmed obširnejših zbornikov skoraj v celoti posvečen didaktičnim vprašanjem in temam.

4.2 ŠTEVILO AVTORJEV

Zanimalo me je število literarnovednih avtorjev v posameznem letu. Rezultat, prikazan v preglednici 9, kaže, da je bilo leta 2006 največ avtorjev, in sicer 169, najmanj, 42 avtorjev, pa leta 2001 (kar se da povezati z malo prej omenjenim podatkom o številu zbornikov tega leta). Leto 2003 ima 158 avtorjev, le 7 avtorjev manj je objavilo svoje članke leta 2002, sledijo leto 2004 s 138 ter leto 2000 s 120 avtorji. Leti 2008 in 2009 imata skoraj enako število avtorjev, tj. 113 in 112, medtem ko je imata leti 2004 in 2007 po 72 in 84 avtorjev.

Preglednica 9: Število vseh literarnovednih avtorjev.

Letnica	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Št. avtorjev	120	42	151	158	72	138	169	84	113	112
Skupaj	1159									



Slika 9: Število vseh literarnovednih avtorjev.

Posebej me je zanimal število različnih avtorjev. Analiza je pokazala, da je v desetletnem obdobju med skupno 1159 avtorji objavljalo 455 različnih avtorjev (preglednica 10), kar pomeni povprečno 1,3 članka na avtorja.

Preglednica 10: Število različnih literarnovednih avtorjev.

Letnica izdaje zbornika	Skupno št. avtorjev	Št. različnih avtorjev
2000	120	111
2001	42	39
2002	151	137
2003	158	113
2004	72	66
2005	138	109
2006	169	108
2007	84	66
2008	113	82
2009	112	75
Skupno za obdobje 10 let	1159	455

Bi pa k spodnji tabeli vseeno dodala, da lahko avtor članek z isto ali zelo podobno vsebino objavi v različnih publikacijah, tako da število ne pomeni nujno tudi toliko povsem novih oz. različnih objav ali čisto svežih raziskovalnih rezultatov. Po drugi plati so avtorji, ki so

na področju literarnovednega raziskovanja precej aktivni, vendar svojih prispevkov ne objavljajo tako pogosto.

Zanimalo me je tudi, kdo so avtorji, ki so prispevali največ objav na literarnovednem področju. Tabela tako prikazuje deset najpogostejših avtorjev:

Preglednica 11: Avtorji z največ objavljenimi prispevki.

Ime avtorja	Št. prispevkov	% vseh objav
Marija Stanonik	21	1,4
Irena Novak Popov, Miran Hladnik	20	1,3
Alojzija Zupan Sosič	17	1
Tone Smolej, Silvija Borovnik, Marko Juvan	15	0,9
Igor Grdina	14	0,9
Franc Zadavec	13	0,8
Marijan Dovič, Milena Mileva Blažič	12	0,7
Boris Paternu, Darko Dolinar, Dragica Haramija, Janez Vrečko	11	0,7
Zoltan Jan, Zvonko Kovač, Mateja Bartol Pezdirc, Janko Kos, Božena Torkaz, Fedora Ferluga Petronio, Aleksander Bjelčevič	10	0,6
Marija Pirjevec	9	0,5

V obdobju desetih let je članke največkrat objavila Marija Stanonik, in sicer 21 člankov, po eno objavo manj pa sta imela Irena Novak Popov ter Miran Hladnik, kar pomeni, da je povprečno število pri vseh treh avtorjih po dva članka na leto. Ostali navedeni avtorji so objavili v povprečju po 1 članek, kar je povsem običajno, saj raziskovalno delo terja določen čas.

Več avtorjev imajo samo štirje prispevki, in sicer po dva avtorja. Rezultat kaže na posamična avtorstva v stroki in ne na skupinske objave, kar humanistiko npr. loči od naravoslovja, ker je skupno avtorstvo bolj običajen pojav.

4.3 ŠTEVILO OBJAV UREDNIŠKEGA ODBORA/GLAVNEGA UREDNIKA

Med nalogami uredniškega odbora je presoja primernosti člankov za objavo (recenzijski postopek). Uredniška politika zbornikov ni enaka kot pri revijah, ki imajo stalno uredniško zasedbo, ki vedno poskrbi za recenzije. Med 87 zborniki je samo pri 18 naveden uredniški odbor, medtem ko imajo ostali samo po enega ali dva urednika, ki so največkrat člani slovenskih/tujih univerz, ZRC SAZU ali redko tudi ostalih ustanov.⁹ Mene so zanimali glavni uredniki, saj so ti pri zbornikih tudi vedno navedeni in imajo glavno vlogo.

Prva preglednica prikazuje število zbornikov v posameznih letih, ki vključujejo tudi prispevke s strani urednikov ter letno število prispevkov na zbornik, druga preglednica pa glavne/odgovorne urednike po pogostosti uredništva ter po številu objav v obdobju desetih let. V obeh primerih so me zanimale samo urednikove objave literarnovednih prispevkov.

Preglednica 12: Število zbornikov s prispevki urednika.

Letnica	Skupno št. zbornikov	Z objavami urednika	Delež v %	Skupno št. člankov	Št. člankov urednikov	Delež v %
2000	10	5	50	188	8	4,2
2001	5	1	20	42	1	2,4
2002	10	6	60	153	8	5,2
2003	7	4	57	158	5	3,8
2004	6	2	33	100	3	3
2005	11	6	54	144	11	7,6
2006	12	6	50	454	8	1,7
2007	8	5	62	156	6	3,8
2008	9	6	66	113	7	6,2
2009	9	7	77	112	10	8,9
Skupno	87	48	55	1555	66	4,2

Med 87 uredniki posameznih zbornikov je prispevalo 48 literarnovednih urednikov, kar je dobra polovica vseh urednikov oziroma 55 %, (poleg uvodne/spremne besede) tudi svoje prispevke. Največkrat se uredniki pojavljajo kot avtorji v letu 2009, saj njihove objave vsebuje 77 % zbornikov, najmanj pa leta 2001, kjer urednik prispeva svojo objavo zgolj v

⁹Tako npr. Šolskega centra Pen, Slovenskega gledališkega muzeja, Mladinske knjige idr.

enem zborniku od skupno petih, ki so izšli tega leta. Z manj kot polovičnim deležem uredniških prispevkov so opremljeni tudi zborniki v letu 2004, medtem ko je njihov delež v preostalih sedmih letih vsaj 50 %. Tako je skupno 66 prispevkov, objavljenih s strani glavnega urednika, oziroma 4,2 % vseh objavljenih člankov v obdobju 2000–2009.

Preglednica 13: Uredniki glede na objave.

Najpogostejši uredniki	Št. urejenih zbornikov	Uredniki z več kot tremi objavami	Št. objav
Miran Hladnik	5	Gašper Troha	5
Gašper Troha	5	Marko Juvan	4
Darko Dolinar	4	Irena Novak Popov	4
Marko Juvan	4	Tone Smolej	3
Vanesa Matajč	4	Darko Dolinar	3
Irena Novak Popov	4	Miha Javornik	3
Boža Krakar Vogel	3	Gregor Kocijan	3
Ivo Svetina	3		

Največ zbornikov sta uredila Miran Hladnik in Gašper Troha, in sicer vsak po 5 oziroma 5,7 % vseh; Miran Hladnik je bil pri dveh zbornikih sourednik, Gašper Troha pa pri štirih. Darko Dolinar in Marko Juvan sta v souredništvu pripravila 4 zbornike, prav toliko Vanesa Matajč v souredništvu z Gašperjem Troho. Po tri zbornike sta uredila še Ivo Svetina (enega v souredništvu) ter Boža Krakar Vogel. Ostali uredniki so uredili po dva ali en zbornik.

Glede na število objavljenih prispevkov je največ, 5 prispevkov, prispeval Gašper Troha, po 4 prispevke sta prispevala Marko Juvan in Irena Novak Popov, Tone Smolej, Darko Dolinar, Gregor Kocijan ter Miha Javornik pa so prispevali po 3 članke. 15 urednikov/avtorjev je prispevalo po dva prispevka, ostali pa ali po en prispevek ali pa so bili njihovi prispevki s področja književne didaktike.

V vlogi urednika je tako najbolj aktiven Gašper Troha; uredil je največ zbornikov ter kot urednik in avtor prispeval največ člankov.

4.4 PRIPADNOST AVTORJEV USTANOVAM OZ. RAZISKOVALNIM INŠTITUCIJAM

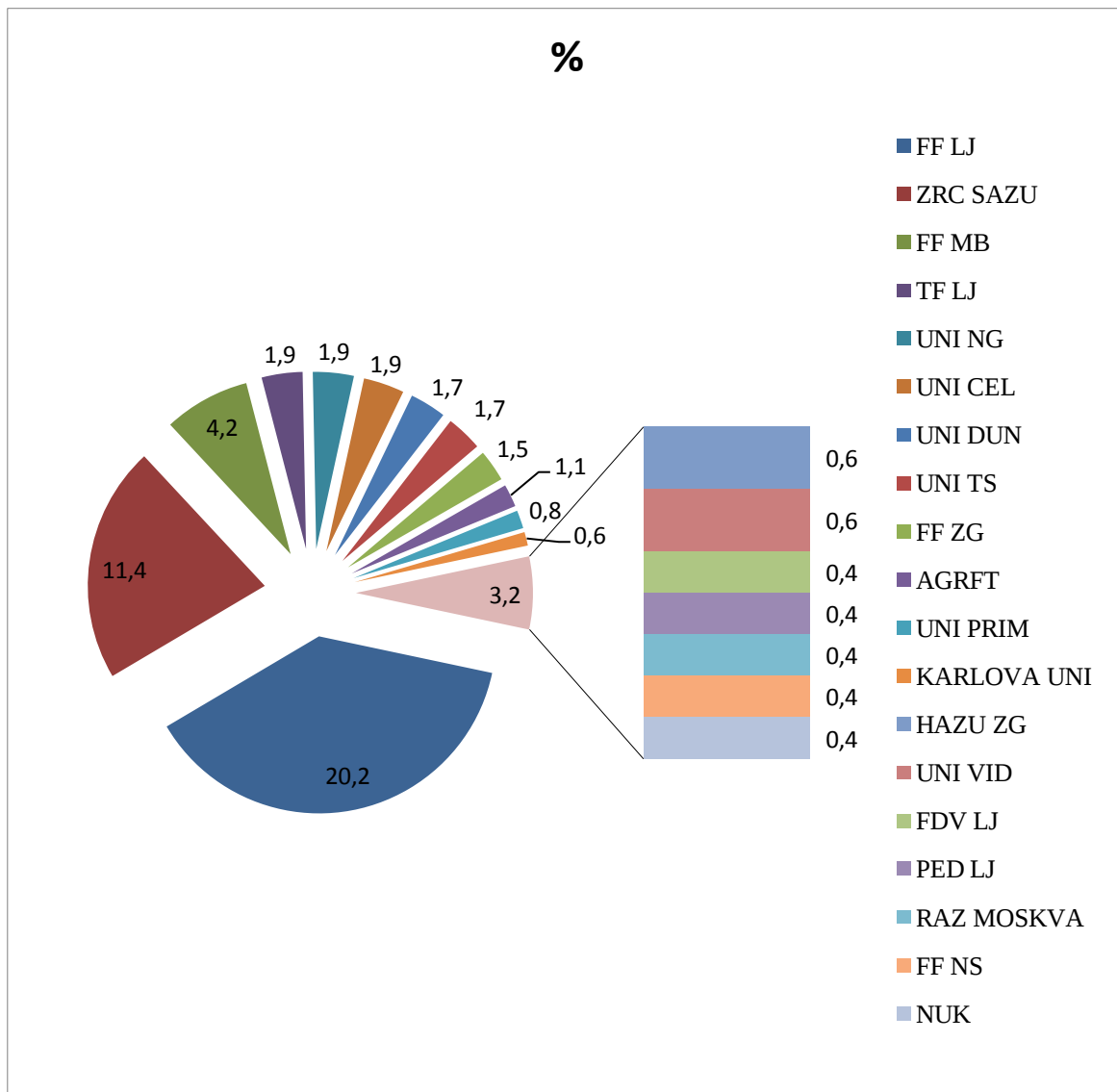
V preglednico sem uvrstila zgolj tiste ustanove, ki zaposlujejo najmanj dva avtorja.

Preglednica 14: Pripadnost avtorjev ustanovam oz. raziskovalnim inštitucijam.

Ime ustanove	Število avtorjev	% vseh avtorjev
Filozofska fakulteta, Ljubljana	92	20,2
Znanstveno raziskovalni center SAZU	52	11,4
Filozofska fakulteta, Maribor	19	4,2
Teološka fakulteta, Ljubljana	9	1,9
Univerza v Celovcu	9	1,9
Univerza v Novi Gorici	9	1,9
Univerza na Dunaju	8	1,7
Univerza v Trstu	8	1,7
Filozofska fakulteta, Zagreb	7	1,5
AGRFT Ljubljana	5	1,1
Univerza na Primorskem	4	0,8
Karlova univerza v Pragi	3	0,6
HAZU, Zagreb	3	0,6
Univerza v Vidmu	3	0,6
Fakulteta za družbene vede, Ljubljana	2	0,4
Pedagoška fakulteta v Ljubljani	2	0,4
Ruska akademija znanosti, Moskva	2	0,4
Filozofska fakulteta, Novi Sad	2	0,4
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana	2	0,4
Ostalo	214	47,9

Največ avtorjev prihaja s Filozofske fakultete v Ljubljani, 20,2 % oziroma 92 od 455 različnih avtorjev, na drugem mestu je ZRC SAZU z 11,4 %, na tretjem pa s 4,2 % Filozofska (prej Pedagoška) fakulteta v Mariboru. Teološka fakulteta v Ljubljani, Univerza v Celovcu in v Novi Gorici zaposlujejo vsaka po 9 avtorjev, kar predstavlja 1,9 % vseh avtorjev; Univerzi na Dunaju in v Trstu sta dali vsaka po 8 avtorjev, zagrebška Filozofska fakulteta pa sedem. Slaba polovica (47,9 %) vseh avtorjev pripada ostalim (ustanovam):

kar 112 avtorjev je s tujih univerz v Evropi in tudi iz ZDA, preostalih 77 avtorjev zastopa društva, založbe, knjižnice, muzeje; 12 avtorjev je z različnih srednjih in osnovnih šol, v 13 primerih je bil naveden samo kraj (največkrat omenjena je bila Ljubljana).



Slika 10: Pripadnost avtorjev ustanovam oz. raziskovalnim inštitucijam.

Prevlada ljubljanske FF kaže na pomembno vlogo, ki jo ima ta pri razvoju stroke, enako velja tudi za ZRC SAZU. Vredno je izpostaviti kar visok odstotek avtorjev, ki jih zaposlujejo druge, tuje ustanove (24,6 %), kar kaže na eni strani na odprtost domače literarne vede za slovenistične raziskave, ki se izvajajo zunaj naših meja, na drugi strani pa ne smemo pozabiti, da so bili nekateri zborniki izdani zunaj Slovenije.

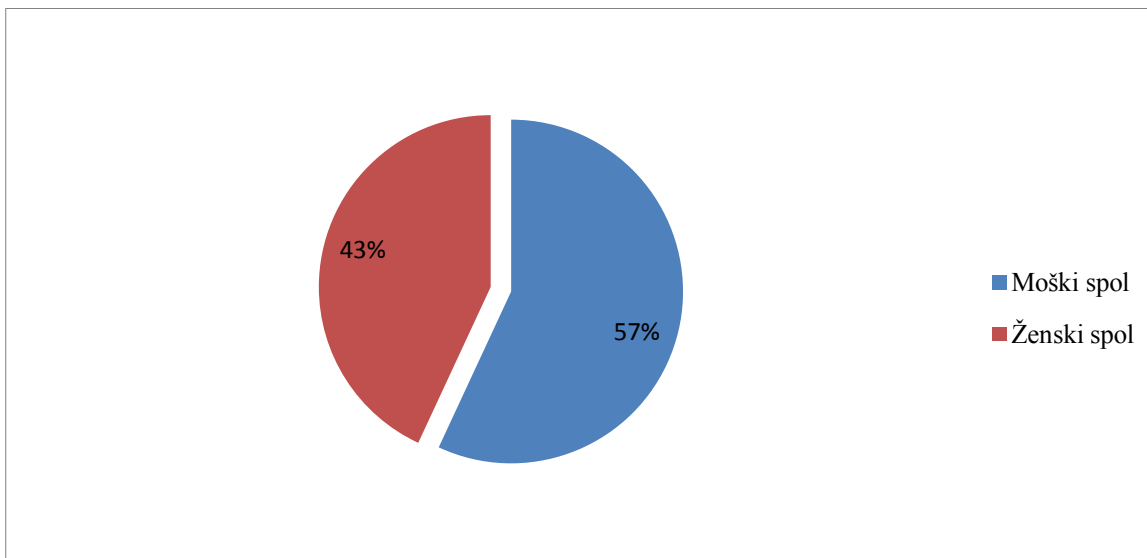
4.5 AVTORJI GLEDE NA SPOL

Tabela prikazuje število avtoric in avtorjev najprej za vsako leto posebej, nato pa razmerje za celotno obravnavano obdobje.

Preglednica 15: Število avtorjev glede na spol.

Letnica	Skupno št. avtorjev	Avtorji m. sp.	Avtorji ž. sp.
2000	120	87	33
2001	42	24	18
2002	151	104	47
2003	158	76	82
2004	72	46	26
2005	138	78	60
2006	169	84	85
2007	84	44	40
2008	113	66	47
2009	112	48	64
Skupno	455	259	196

Avtorice prevladujejo v letu 2003 (51,8 %), v letu 2006 (z 51 %) ter v letu 2009, kjer je delež avtoric 57 %. V preostalih letih prevladujejo pri objavah v zbornikih avtorji moškega spola. Če primerjamo deleže avtorjev in avtoric za celotno desetletno obdobje, rezultat kaže na prevlado števila avtorjev moškega spola s 57 %. Delež avtoric znaša tako 43 %, kar je ponazorjeno tudi v grafičnem prikazu spodaj, vendar je razmerje med spoloma kar uravnoteženo.



Slika 11: Število avtorjev glede na spol.

4.6 TEMATSKI VIDIK ČLANKOV¹⁰

Preveriti sem želela tudi, katere teme so največkrat obravnavane v prispevkih. Posamezni zborniki vključujejo prispevke, opremljene z UDK vrstilcem, ki se določa člankom tudi glede na njihovo vsebino. Vendar vsi članki niso opremljeni z UDK, tako da sem se oprla predvsem na naslove prispevkov. Prva preglednica prikazuje objave glede na raziskano literarno zvrst (proza, dramatika, poezija) ter ostale literarnovedne teme,¹¹ medtem ko druga preglednica vsebuje podatke o najpogostejših besedah,¹² ki se pojavljajo v naslovih člankov skupaj s frekvenco pojavljanja ter osebnosti, o katerih pišejo.

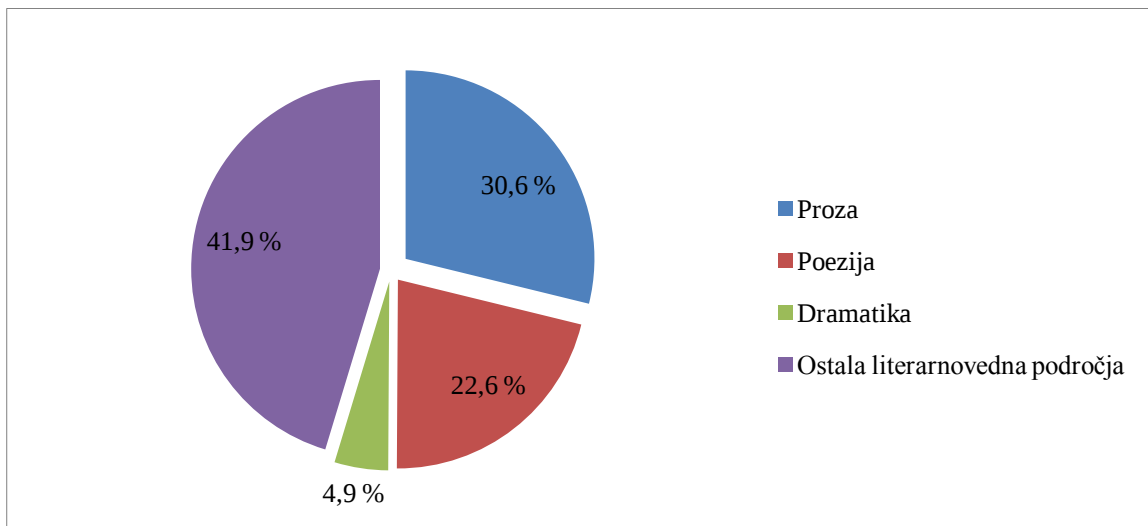
Preglednica 16: Tematski vidik člankov.

Področje	Proza	Poezija	Dramatika	Ostala literarnovedna področja
Št. člankov	477	352	76	750
Delež v %	30,6	22,6	4,9	41,9

¹⁰V analizo sem želela vključiti tudi povprečno dolžino člankov, a je bila tovrstna analiza onemogočena zaradi dveh dejavnikov. Po eni strani zborniki nimajo enotne politike, ki bo predpisovala in omejevala dolžine člankov (le-to ima zgolj zanemarljiv odstotek analiziranih zbornikov in to dejstvo lahko povežemo z stanjem uredniških odborov, ki v večini zbornikov ni prisotno), po drugi pa je sam format zbornikov zelo različen in tako število znakov na stran v zborniku ne more služiti kot merilo.

¹¹Sem spadajo članki, ki predstavljajo avtorje (predvsem njihovo življenje in delo), članki, ki govorijo o literaturi na splošno (o razvoju, obdobjih, ipd.).

¹²Naslove člankov sem razvezala na posamezne besede, besedne zveze; iz analize so izvzeti predlogi in vezniki.



Slika 12: Tematski vidik člankov.

Najzanimivejše področje raziskav so literarne zvrsti z 58,1 % vseh objavljenih člankov; največ zanimanja je s 30,6 % oz. 477 članki za slovensko in tujo prozo, sledi raziskovanje poezije s 352 članki oziroma z 22,6 % člankov, najmanj interesa pa so literarnovedni raziskovalci pokazali za dramatiko, saj so ji namenili 76 člankov oz. 4,9 %. Ostale literarnovedne teme predstavljajo 41,9 % vseh člankov oz. 750 člankov.

Preglednica 17: Najpogostejše besede v naslovih člankov ter najpogostejše raziskani literati ter literarnovedni raziskovalci.

Področja	Pogostost	Posamezniki	Pogostost
Slovenski	203	France Prešeren	59
Roman	85	Edvard Kocbek	35
Proza	73	Janez Trdina	16
Literarni	64	Ivan Cankar	15
Sodobni	63	Zofka Kveder	12
Književnost	60	Marja Boršnik	12
Poezija	48	Florijan Lipuš	11

Avtorji člankov so se v obdobju 2000–2009 največ ukvarjali s prozo, kar kaže že preglednica 17. Največ pozornosti sta bila deležna roman in kratka proza; v letih 2004 ter 2006 sta bila zbornika *Obdobja* 23 ter 21 v celoti posvečena razpravam o omenjenih temah. Tudi poezija ne zaostaja zelo. Prednjači France Prešeren; največkrat omenjen je bil

njegov *Krst pri Savici*, ki se pojavlja v 19 naslovih člankov. Drugo mesto pripada Edvardu Kocbeku, ki so mu bili posvečeni trije zborniki v celoti, sledijo Janez Trdina, Ivan Cankar, Zofka Kveder ter Marja Boršnik, ki je literarna zgodovinarica, in literat Florijan Lipuš.

5 CITIRANOST

Element strokovnega pisanja so tudi citati. Pomembno je tudi, kako stara oz. nova je referenca, kar kaže tudi na spremljanje dosežkov v stroki. Zanimali so me:.

- način navajanja literature
- število referenc na posamezen članek
- vrsta citirane literature
- aktualnost citirane literature
- jezik citirane literature
- največkrat citirani avtorji
- avtocitati

5.1 NAČIN NAVAJANJA LITERATURE

Majhno število zbornikov¹³ ima podana natančna navodila za oblikovanje člankov, kamor spadajo navodila za navajanje citirane literature, kar kaže na to, da uredniška pravila pri zbornikih vendarle niso standardizirana kot pri revijah. Uporabljeno literaturo in vire navadno navedeno na koncu prispevka/dela v daljši, razvezani obliki, vendar je analiza pokazala tudi drugačne načine.

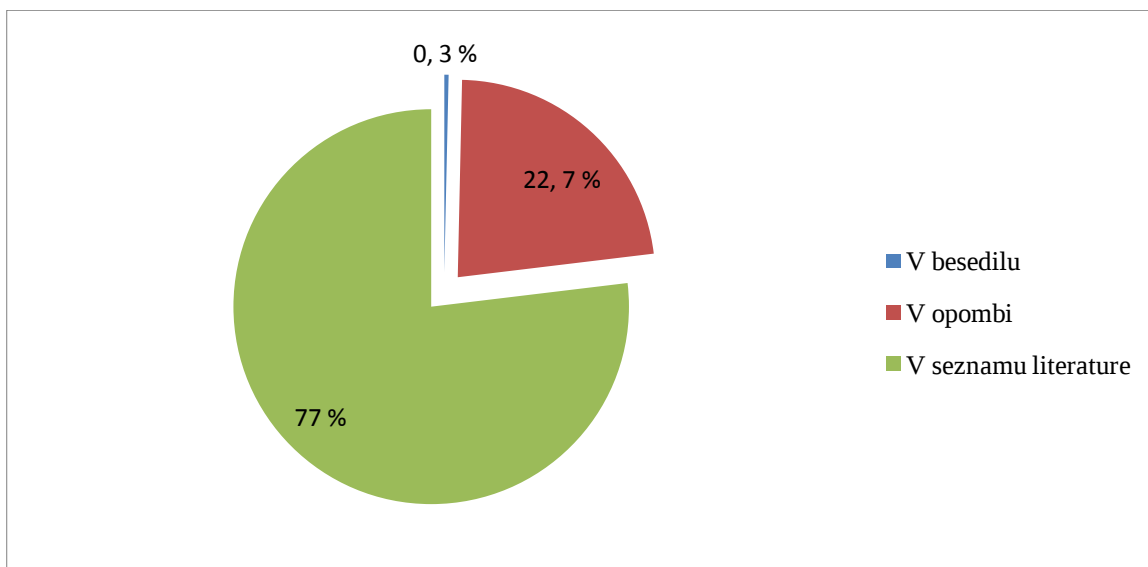
Preglednica 18: Način navajanja literature.

Letnica	V besedilu	V opombah	V seznamu literature
2000–2009	4	262	886
Delež v %	0,3	22,7	77

Med analiziranimi 1555 članki je bilo s citati opremljenih 1152 prispevkov oziroma 74 % vseh prispevkov, vendar ne izkazujejo enotnega standarda za navajanja literature. Po

¹³Takih zbornikov je bilo 38, kar je dobra tretjina vseh zbornikov, in sicer gre za vsakoletne zbornike Slavističnega društva, zbornike *Obdobja*, zbornike *SSJLK* ter posebne številke revij *Primerjalna književnost* ter *Slavistična revija*. Pri preostalih zbornikih navodil za oblikovanje članka ni zaslediti.

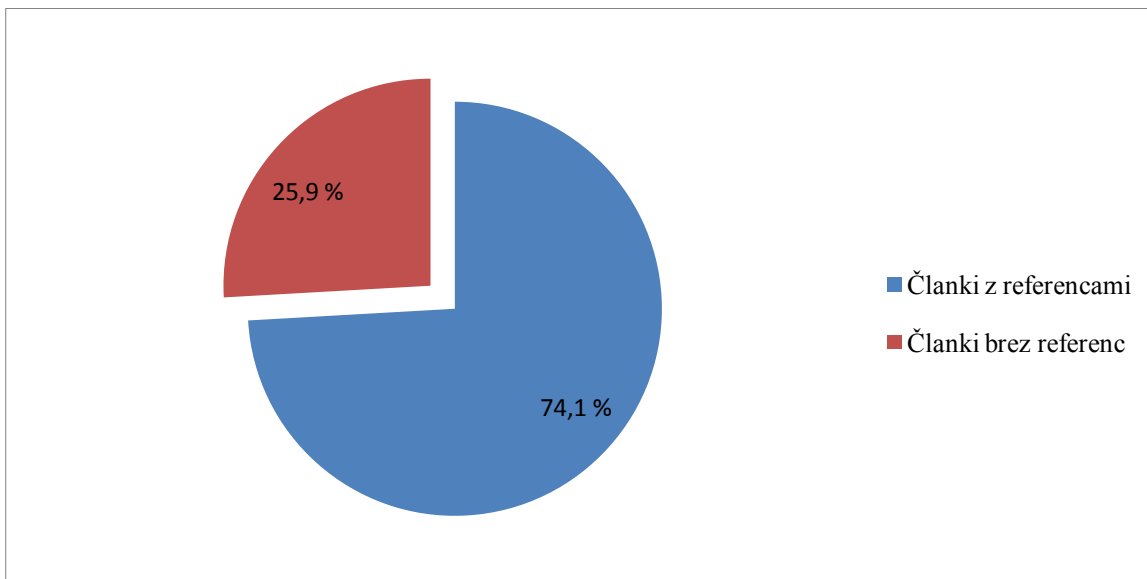
pričakovanih se je največ avtorjev odločilo za navajanje citirane literature na koncu besedila v seznamu literature, in sicer v 886 člankih, kar predstavlja 77 % vseh s citati opremljenih člankov. 22,7 % predstavljajo prispevki, v katerih se citirana literatura navaja zgolj v opombi, manj kot odstotek, 0,3 %, pa je tistih prispevkov, katerih avtorji navajajo literaturo v bibliografski obliki samo v oklepaju poleg citata in ga ne navedejo več nikjer drugje. 26 % oziroma 403 članki nimajo nobenega citata.



Slika 13: Način navajanja literature.

5.2 ŠTEVILO REFRENC NA POSAMEZEN ČLANEK

Kot trdi Močnik (2005: 32), je opaženost, vidnost in s tem tudi vrednost vsebine prav tako pomembna in ni pomembno samo število referenc: pogostost citiranja dokazuje strokovno podlago avtorja, saj znanstvena skupnost na nek način pričakuje, da se bo raziskovalec pred samo analizo oziroma raziskovanjem določenega področja o tem predhodno ustrezno podučil. Citat tudi pomeni opaženost citiranega raziskovalca (prav tam: 32). Članki, ki so opremljeni z 20–22 referencami naj bi bili »znanstveni« (Južnič v Močnik 2005: 31). Vendar pa je po mojem tudi pomembna izvirnost članka. Pri analizi števila referenc v posameznem članku me je zanimalo, koliko člankov je opremljenih z referencami, nato pa povprečno število le-teh na članek.



Slika 14: Opremljenost člankov z referencami.

Od skupno 1555 člankov, objavljenih v zbornikih v desetletnem obdobju, je 1152 člankov oziroma 74,1 % člankov opremljenih z referencami, kar je razvidno tudi v zgornjem grafičnem prikazu. Brez referenc je bila objavljena slaba petina člankov, tj. 25,9 %. Pri tem je potrebno poudariti, da so večino tovrstnih člankov prispevali avtorji, ki veljajo za dobro uveljavljena imena znotraj literarne vede, kot so Boris Paternu, Janko Kos, Anton Slodnjak ter Franc Zadravec, čeprav se je tudi mogoče vprašati, zakaj ne citirajo. Sklepam, da je razlog prav njihova uveljavljenost ter podatek, da se prav ti avtorji velikokrat pojavljajo na seznamu literature ostalih raziskovalcev. Vendar pa je njihova samozadostnost tudi lahko vprašljiva in docela sprejemljivo ni niti to, da ne navajajo vselej mlajših raziskovalcev z istih oz. s sorodnih področij raziskovanja.

Preglednica 19: Opremljenost člankov z referencami glede na letnico zbornika.

Letnica	Št. literarnovednih člankov	Z referencami	Delež v %
2000	123	92	74,8
2001	42	39	92,8
2002	153	118	77,1
2003	158	124	78,7
2004	100	38	38,1
2005	144	79	54,9
2006	454	359	79,1
2007	156	136	87,2
2008	113	94	83,3

2009	112	73	65,2
2000–2009	1555	1152	74,1

Največ, 92,8 % člankov, opremljenih s citati, je bilo v zbornikih iz leta 2001, najmanj pa leta 2004, saj je več kot polovica člankov brez referenc; podatek je povezan s številom zbornikov in številom člankov, objavljenih v tem obdobju. V preostalih letih je bila več kot polovica člankov opremljena z referencami, tako je tudi delež vseh člankov c citati 74,1 %, kar je s stališča stroke in glede na raznolikost prispevkov v zbornikih po mojem zadovoljivo.

Preglednica 20: Povprečno število referenc na posamezen prispevek.

Letnica	Št. prispevkov	Št. citatov	Št. citatov na prispevek
2000	92	549	5,9
2001	39	284	7,3
2002	118	1088	9,2
2003	124	1321	10,7
2004	38	217	5,7
2005	79	884	11,2
2006	359	974	2,7
2007	136	474	3,5
2008	94	983	10,5
2009	73	677	9,3
2000–2009	1152	7451	6,5

V povprečju ima vsak članek 6,5 citata. Več kot 10 citatov na članek imajo članki, objavljeni leta 2005 s povprečno 11,2 citata na članek, članki iz leta 2003 s povprečno 10,7 citata, na tretjem mestu pa so s 10,5 citata na članek članki iz leta 2008. Najmanjše povprečje imajo članki iz leta 2007 s 3,5 citata na članek ter z 2,7 citata na članek prispevki, objavljeni v zbornikih v letu 2006. Tovrstnega rezultata ni mogoče racionalneje pojasniti.

5.3 VRSTA CITIRANE LITERATURE

Zanimalo me je, katera vrsta literature/virov je največkrat citirana. Za analizo sem določila pet področij:

- znanstvene in strokovne monografije
- zbornike, ki sem jih ločila od monografij, saj gre pri njih za večje število krajših prispevkov z različnim avtorstvom
- periodiko, ki vključuje strokovno periodiko, časopisje ter revije
- sivo literaturo z diplomskimi, magistrskimi in doktorskimi deli
- elektronske vire, kamor so vključeni internetni viri in elektronsko dostopni izvodi posameznih del

Za monografske publikacije je značilno, da je za njihovo objavo potrebno daljše časovno obdobje, vsebujejo lahko starejše informacije, ki pa so po drugi strani bolj preverjene prav zaradi stroškov izdaje in daljšega nastajanja (Popovič, Ambrožič in Južnič 1984: 186). Nekateri zborniki uvrščajo med monografske publikacije, vendar sem se jih v namen analize odločila ločiti od monografij. Njihov nastanek je velikokrat povezan z vsakoletnimi srečanji, vsebujejo tekoče in novejšje raziskave, primerljive s periodičnimi viri, saj zborniki izhajajo pogostejše kakor monografije. Likar meni, da lahko podatki raziskav, ki izidejo v monografijah, zastarijo, medtem ko prispevki, objavljeni v periodičnih publikacijah, zaradi večje pogostosti izhajanja, ne (1997: 116). Sicer pa revije omogočajo večji pretok avtorjev, mogoče tudi nekaterih manj uveljavljenih, ki imajo tako priložnost (enako velja za zbornike), da v njih objavijo svoje prispevke.

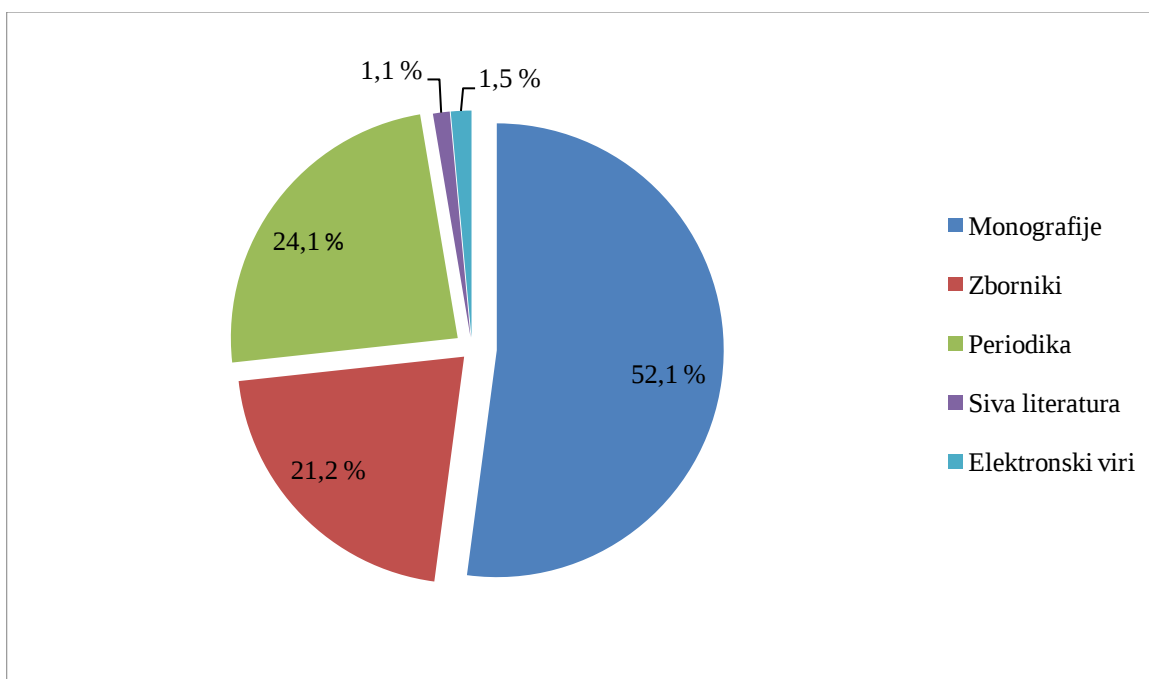
Preglednica prikazuje raznolikost citirane literature ter njihovo pogostost v posameznem letu.

Preglednica 21: Vrsta in pogostost citirane literature 2000–2009.

Letnica	Monografije	Zborniki	Periodika	Siva lit.	El. viri	Skupaj
2000	322	84	120	14	9	549
2001	148	73	57	6	0	284
2002	594	247	239	6	2	1088
2003	734	292	267	13	15	1321
2004	87	57	64	5	4	217
2005	406	169	281	7	21	884

2006	604	139	210	14	7	974
2007	246	121	94	4	9	474
2008	421	237	293	6	26	983
2009	320	159	168	14	16	677
2000–2009	3882	1578	1793	89	109	7451

Pri izboru citiranega vira avtorji člankov največkrat sežejo po monografijah, ki z 52,1 % predstavljajo več kot polovico vseh virov. Sledijo jim periodični viri¹⁴ s 24,1 % in zborniki z 21,2 %, na zadnjih dveh mestih pa so reference, ki se naslanjajo na elektronske vire in sivo literaturo (1,5 % in 1,1 % vseh citiranih virov). Porast elektronskih virov je opaziti predvsem v zadnjih dveh letih, medtem ko ni bil v letu 2001 citiran noben tovrstni vir. Slaba citiranost sive literature (predvsem doktorskih disertacij) ter internetnih virov kaže na dejstvo, da so tovrstni viri slabše dostopni (za širšo javnost) ter imajo manjšo prepoznavnost kakor monografske objave ter objave v revijah. Zato se zdi toliko pomembneje, da se izsledki, predstavljeni v doktoratih, izdajo še monografsko.



Slika 15: Delež različnih citiranih virov.

¹⁴Citirane so v veliki večini strokovne revije (*Jezik in slovstvo*, *Primerjalna književnost*, *Slavistična revija* idr.), delež časnikov in revij je zanemarljiv.

5.4 AKTUALNOST CITIRANE LITERATURE

Splošno poznano je, da je v primerjavi z naravoslovnimi strokami na humanističnem področju starost referenc višja. To ne pomeni, da je gre za nazadovanje stroke; starejši rezultati literarnovednih raziskav so uporabni dalj časa, kakor rezultati v naravoslovnih strokah, kjer se le-ti hitreje spreminjajo.

Starost citatov sem razdelila na več obdobj, in sicer 1–5 let, 6–10 let, 11–15 let 16–20 let, 20–25 let, 26–30 let ter 31 in več let.¹⁵

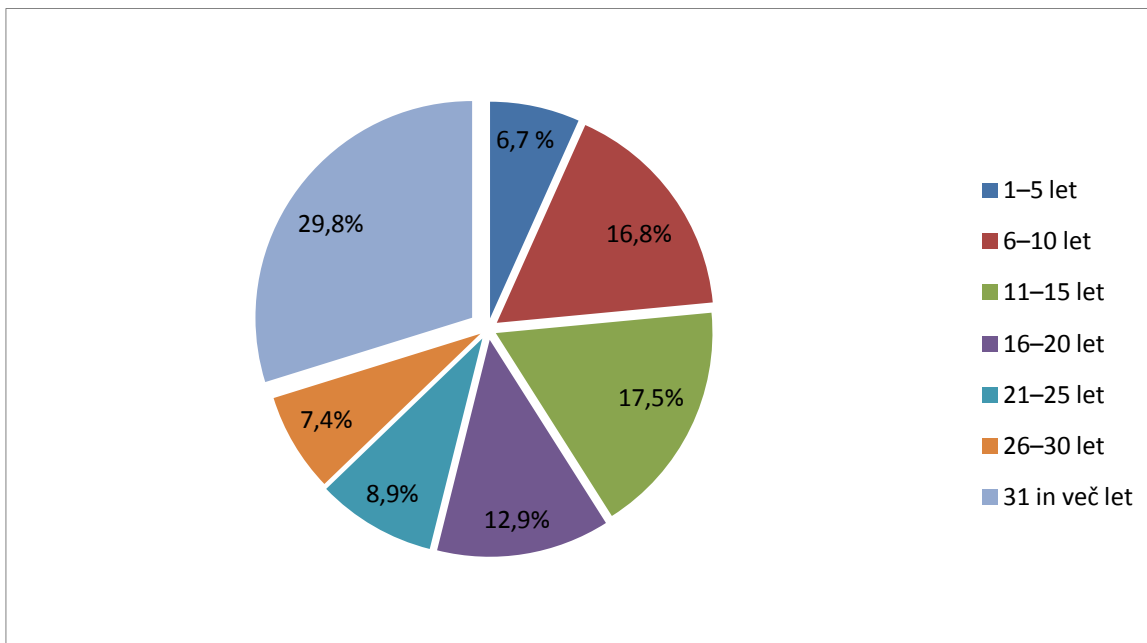
Preglednica 22: Aktualnost citirane literature.

Aktualnost citatov v letih	Število	Delež %
1–5	500	6,7
6–10	1249	16,8
11–15	1304	17,5
16–20	959	12,9
21–25	665	8,9
26–30	552	7,4
31 in več let	2222	29,8
Skupaj	7451	100

Izkazalo se je, da prevladuje število citatov, ki so starejših od 30 let; njihov delež znaša 29,8 % oziroma 2222 od skupno 7451 citatov. Sledijo citati, katerih starost je med 11 in 15 let s 17,5 % ter citati s starostjo 6–10 let z 16,8 %. Najmanjši delež predstavljajo citati, mlajši od 6 let, saj so jih citirali zgolj 500-krat.

Razlog se da pojasniti z uveljavljenostjo objav starejših raziskovalcev, pod drugi plati pa se pojavlja vprašanje, ali raziskovalci ne poznajo novejših virov ter se zato zatekajo k starejši literaturi ali pa bolj zaupajo starejšim rezultatom raziskav; morebitni razlog za tovrsten rezultat je lahko tudi dejstvo, da v stroki na določeno tematiko enostavno ni bilo novih izsledkov.

¹⁵Pri delitvi na petletna obdobja se naslanjam na tezo J. de Solle Price, ki za analizo aktualnosti referenc uporablja prav tako petletni razpon (Južnič v Močnik 2005: 34), pri številu petletnih razponov pa izhajam iz zgoraj omenjene razlage o aktualnosti virov na humanističnem področju.



Slika 16: Aktualnost citirane literature.

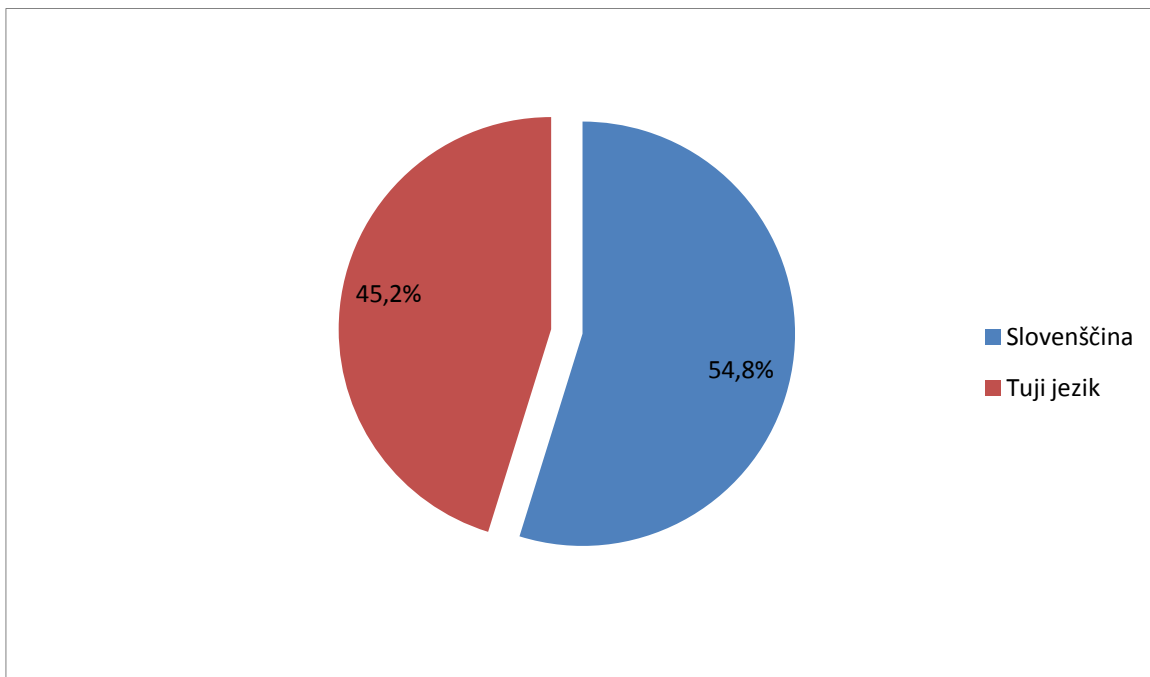
5.5 JEZIK CITIRANE LITERATURE

Analiza jezika citirane literature kaže na zadostnost nacionalne vede na eni ter morebitno pomanjkanje ustrezne literature v določenem jeziku ali pa slabše poznavanje sorodnih objav na drugi strani.

Zanimalo me je, kateri so jeziki citiranih publikacij oz. virov ter v katerih jezikih je citirane največ literature.

Preglednica 23: Jezik citirane literature.

Jezik	Število	Delež v %	Jezik	Število	Delež v %
slo	4081	54,8	pol	81	1,1
ang	1479	19,9	ita	209	2,8
nem	639	8,6	srb	121	1,6
fr	221	2,9	mad	42	0,6
rus	89	1,2	špa	24	0,3
hrv	346	4,6	slov	16	0,2
češ	99	1,3	mak	4	0,1



Slika 17: Jezik citirane literature.

Avtorji največkrat povzemajo oz. citirajo literaturo v slovenskem jeziku, ki predstavlja 54,8 %, kar kaže na to, da imamo zadostno število strokovne literature v domačem jeziku, in obenem poraja vprašanje, ali ne poznajo zadosti tujejezičnih objav ali pa te ne obstajajo oz. niso relevantne. Delež tuje literature je sicer kar dobro zastopan, in sicer s 45,2 %. Podatek je pomemben predvsem zato, ker kaže na razmah same stroke. Od tega je največ tujejezičnih citatov v angleškem jeziku, 19,9 %, sledi nemščina z 8,6 %, hrvaščina s 4,6 % ter francoščina in italijanščina z 2,9 ter 2,8 %. Avtorji citirajo tudi dela v ruščini, češčini, poljščini, srbščini, madžarščini, španščini slovaščini ter (najmanj) v makedonščini, kot kaže tabela zgoraj.

5.6 NAJVEČKRAT CITIRANI AVTORJI

Zanimalo me je, kateri avtorji so največkrat citirani, saj se na ta način do določene mere lahko pokaže pomembnost njihovih prispevkov za razvoj literarne vede. V preglednici spodaj je prikazanih prvih pet najpogostejše citiranih avtorjev za posamezno leto, v naslednji preglednici pa deset najpogostejše citiranih avtorjev v celotnem desetletnem obdobju.

Preglednica 24: Največkrat citirani avtorji v obdobju 2000–2009.

Letnica	Najpogosteje citiran avtor	Št. citatov
2000	France Kidrič	27
	Anton Slodnjak	22
	Boris Paternu	19
	Janko Kos	17
	Mirko Rupel	12
2001	Janko Kos	29
	Boris Paternu	15
	Jože Pogačnik, Matjaž Kmecl	7
	Anton Slodnjak, Marko Juvan	6
	France Zadavec, Alojzija Zupan Sosič	5
2002	Janko Kos	53
	Boris Paternu	45
	Jože Pogačnik	24
	Anton Slodnjak	21
	Marko Juvan	18
2003	Janko Kos	53
	Franc Zadavec	28
	Jože Pogačnik	24
	Boris Paternu	20
	Helga Glušič, Miran Hladnik	19
2004	Marija Pirjevec	9
	Boris Pahor	8
	Janko Kos	5
	Zoltan Jan, Aleksander Bjelčevič, Anton Trstenjak	4
	France Bernik, Jože Pirjevec, Lado Kralj, Lino Legiša	3
2005	Janko Kos	18
	France Koblar	15
	Silva Trdina	14
	Boris Paternu	12
	Anton Ocvirk, Tomaž Erjavec, Anton Slodnjak	11
2006	Tomo Virk	35

	Janko Kos	31
	Franc Zadravec	21
	Jože Pogačnik	18
	Gregor Kocijan	15
2007	Miran Hladnik	13
	Alojzija Zupan Sosič	10
	Janko Kos	9
	France Bernik	8
	Marija Pirjevec	5
2008	Janko Kos	23
	Alojzija Zupan Sosič	17
	Franco Moretti	16
	Tomo Virk	12
	Marja Boršnik	11
2009	Alojzija Zupan Sosič	16
	Marko Juvan	13
	Boris A. Novak, Janko Kos, Franc Zadravec	10
	Boris Paternu	8
	Denis Poniž, Taras Kermauner	5

Kot je razvidno iz tabele, se na mestu največkrat citiranega avtorja pojavlja Janko Kos, in sicer kar petkrat: leta 2001, 2002, 2003, 2005 in 2008, v preostalih letih pa je prav tako med petimi največkrat citiranimi avtorji. Velikokrat so citirani Boris Paternu, Jože Pogačnik, Franc Zadravec, v zadnjih letih pa predvsem Marko Juvan, Miran Hladnik ter Alojzija Zupan Sosič.

Preglednica 25: Najpogosteje citirani avtorji (2000–2009).

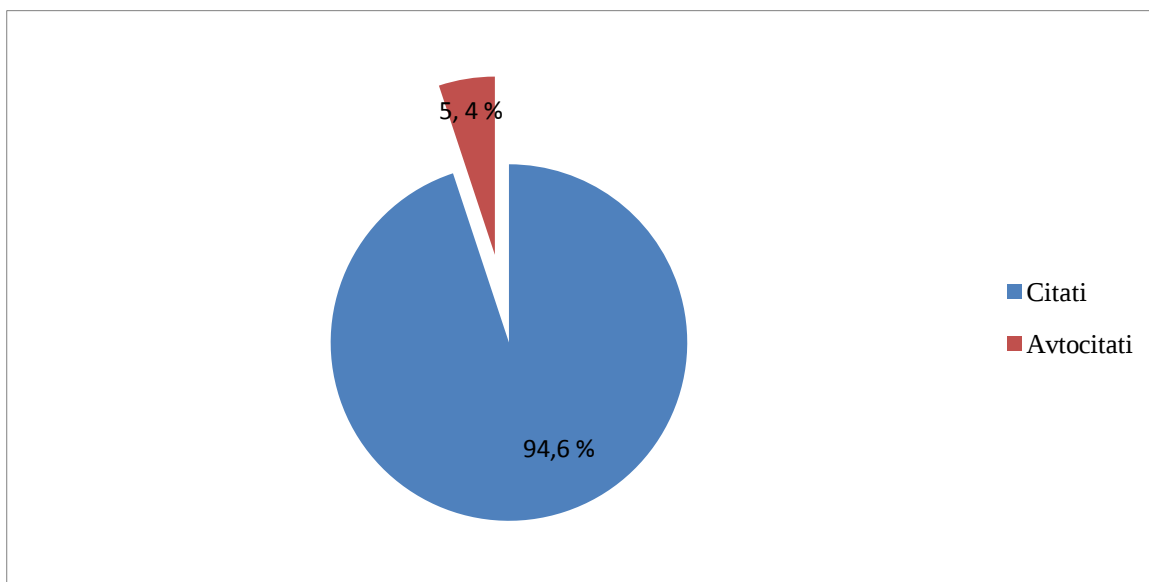
Citirani avtor	Št. citatov	Delež vseh citatov v %
Janko Kos	248	3,3
Boris Paternu	139	1,8
Jože Pogačnik	114	1,5
Marko Juvan	103	1,4
Franc Zadravec	98	1,3
Anton Slodnjak	90	1,2

Miran Hladnik	73	1
Tomo Virk	69	0,9
Matjaž Kmecl	67	0,8
Alojzija Zupan Sosič	66	0,8

Janko Kos predstavlja 3,3 % vseh citiranih avtorjev, Boris Paternu 1,8 %, sledijo Jože Pogačnik, Marko Juvan, Franc Zadavec, Anton Slodnjak ter Miran Hladnik, katerih dela predstavljajo več kot 1 %. Manj kot 1 % imajo Tomo Virk, Matjaž Kmecl ter Alojzija Zupan Sosič.

5.6.1 AVTOCITATI

Avtocitiranost je po mnenju nekaterih nekakšna motnja pri pravi analizi citatov, saj je ne moremo šteti kot rezultat odmevnosti raziskovalnega dela (Južnič v Močnik 2005: 36). Po drugi plati pa je spet logična, če gre za strokovnjaka, ki na svojem disciplinarnem področju nima konkurence ali je področje slabše pokrito. Odstotek avtocitatnosti je kar velik, saj predstavlja 5,4 % vseh citatov oziroma 399 izmed skupno 7451 citatov.



Slika 18: Delež avtocitatov.

Število avtorjev, ki citirajo svoja dela, je 108, preglednica spodaj pa prikazuje deset avtorjev, ki imajo največ avtocitatov.

Preglednica 26: Deset najpogostejše avtocitiranih avtorjev.

Avtor	Št. avtocitatov
Alojzija Zupan Sosič	32
Darko Dolinar	15
Marko Juvan	14
Miran Hladnik	13
Zoltan Jan, Boris A. Novak	12
Ivo Pošpil	11
Tomaž Erjavec, Janko Kos	10
Jola Škulj	9
Marija Stanonik, Janez Vrečko	8
Silvija Borovnik, Marijan Dović	7

Najpogostejše avtocitirani avtor je Alojzija Zupan Sosič z 32 avtocitati, kar poraja marsikatero vprašanje in bi terjalo poseben pregled. Avtocitatnost po mojem je do določene mere »zaskrbljujoča«, saj se avtor, ki se sam citira, na ta način postavlja v vlogo avtoritete, kar pa je spet vprašanje, ki bi terjalo poseben premislek.

6 SINTEZA IN SKLEPI

Analiza literarnovednih zbornikov, izdanih v letih 2000–2009, oz. člankov je pokazala naslednje rezultate, ki jih je mogoče posplošiti na zbornike in razumeti kot splošne poteze zborniških publikacij:

- Najpogostejši povod za nastanek zbornika je bil simpozij, organiziran v različne namene, saj je bilo v ta namen izdanih 71 % zbornikov, predvsem pa je šlo za vsakoletna srečanja na določeno tematiko.
- Največje število zbornikov so izdali Center za slovenščino Oddelka za slovanske jezike Filozofske fakultete v Ljubljani (16,1 %), Slavistično društvo Slovenije (12,6 %) ter ZRC SAZU (10,3 %), kar kaže na primat teh institucij v nacionalni literarni vedi. To je razumljivo, če se ozremo na razvoj stroke.
- Glede značilnosti zbornikov velja, da je večina, tj. 80 % vseh zbornikov, opremljena z uvodno besedo urednika, velika večina pa vsebuje tudi slikovne ter tabelarične prikaze.
- Največ zbornikov je slovenskih, kar 84 %, med katerimi je 54 % takšnih, ki imajo tudi vse članke napisane v slovenskem jeziku; preostali delež predstavljajo dvojezični ter tujejezični zborniki. Ugotovitev je spodbudna, obenem pa kaže na to, da bi bilo energije potrebno usmeriti tudi v več tujejezičnih objav, kar bi prispevalo k večji prepoznavnosti domačih raziskovalcev, njihovih izsledkov v drugojezičnih prostorih.
- Med 11 različnimi jeziki, v katerih so napisani prispevki, zavzema največji delež slovenščina, kar 83,6 %, kar je bilo mogoče pričakovati. Je pa za prepoznavnost slovenske literarne vede zunaj meja pomemben tudi podatek, da je 4,9 % člankov objavljenih v angleščini, 2,9 % pa v nemščini, čeprav bi bilo verjetno spet vredno razmišljati v smer večjega števila tujih oz. dvojezičnih objav, ki ne bi zapostavile slovenščine, bi pa dale večji poudarek tudi drugim/tujim jezikom.
- Članki v večini primerov niso opremljeni ne z izvlečkom ne s povzetkom. Brez izvlečka je 58,6 % člankov, brez povzetka pa kar 60,9 %, kar pomeni, da zahtevam strokovnega pisanja ni povsem zadovoljeno.
- V zbornikih je bilo objavljenih 1555 literarnovednih člankov, ki predstavljajo 67 % vseh objavljenih člankov, kar kaže na aktivnost na literarnovednem področju.

- Skupno je v desetletnem obdobju objavljalo 1159 avtorjev, 455 pa je bilo različnih. Število kaže na večkratno pojavljanje nekaterih imen s področja literarne vede. Med najpogostejšimi zasledimo Marijo Stanonik, Ireno Novak Popov, Mirana Hladnika in Alojzijo Zupan Sosič.
- Zanimiva poteza literarnovednih člankov je, da v glavnem pripadajo enemu avtorju; samo 4 članki so imeli več avtorjev.
- Med najpogostejšimi uredniki zbornikov se pojavljajo Miran Hladnik in Gašper Troha (oba s 5 zborniki). Uredniki v večini urejenih publikacij (55 % vseh zbornikov) prispevajo tudi svoje članke, le-ti pa predstavljajo 4,2 % vseh objav. Največ objav sta prispevala Marko Juvan in Gašper Troha, ki je tudi najbolj aktiven urednik in avtor.
- Večina avtorjev prihaja s Filozofske fakultete v Ljubljani ter z ZRC SAZU, ki skupno predstavljata 31,6 % vseh avtorjev, kar je mogoče utemeljiti z enakimi argumenti kakor njihov monopol pri zalaganju zbornikov.
- Deleža objav moških in ženskih avtorjev sta podobna.
- Največ prispevkov je bilo posvečenih slovenski književnosti v prozi, natančneje romanu ter kratki prozi, med posamezniki, ki so teme zbornikov, pa izstopata France Prešeren in Edvard Kocbek.
- Najpogosteje citirani viri so monografije, v zadnjih letih pa je opazen porast elektronskih virov. Avtorji se pri navajanju sklicujejo predvsem na literaturo, starejšo od 31 let (29,8 %). Prevlada referenc v slovenščini na eni strani kaže na zadostno število domače strokovne literature (54,8 % vseh referenc), na drugi strani pa poraja vprašanje glede poznavanja sorodnih in tujejezičnih raziskav, razgledanosti domačih raziskovalcev po tujih virih. Seveda pa je tudi vprašanje, koliko so posamezna področja pokrita, saj gre vendarle za nacionalno vedo.
- Med najpogosteje citirane avtorje se uvrščata Janko Kos ter Boris Paternu. Največkrat je kot avtorico avtocitatov zaslediti Alojzijo Zupan Sosič.

Analiza je pokazala pomanjkljivosti predvsem na treh področjih. Enotno uredniško politiko imajo tisti zborniki, ki imajo poleg glavnega/odgovornega urednika tudi uredniški odbor in/ali uredniški svet in ki izhajajo vsako leto (*Slavistični zbornik*, *SSJLK*, *Obdobja*) ali pa gre za posebne izdaje strokovnih revij (*Primerjalna književnost* in *Slavistična revija*). Vendar pa bi to morala biti tudi spodbuda ostalim zbornikom, da standardizirajo navodila in objave. V ozki zvezi s tem je citiranje, saj je to tudi

posledica neizoblikovanih standardov pri zbornikih. Avtorji nemalokrat ne ločijo med viri in literaturo, le-to pa navajajo na različnih mestih v članku. »Krivdo« za tako stanje je verjetno najbolj mogoče pripisati urednikom, ki se pri zbornikih menjavajo, tako da bi bilo potrebno poskrbeti za enotna navodila. Del odgovornosti pa nosijo tudi strokovnjaki, ki bi vendarle morali poznati in predvsem upoštevati pravila strokovnega pisanja. Tretja pomanjkljivost se nanaša na opremljenost člankov s povzetki v angleškem jeziku, ki ga avtorji v večini primerov ne napišejo, enako velja tudi za izvlečke (UDK vrstilce ter ključne besede), kar naj bi bile vse konstituente strokovnega in znanstvenega članka.

7 ABSTRACT

The literary studies proceedings and article analysis of the works published between 2000–2009, provided the following results, which can be generalized according to the proceedings and understood as their common moves:

- The most common initiative for the proceeding was a symposium, organized for different purposes, mainly for annual meetings on a certain topic, for the purpose of which 69% of all the proceedings were published.
- The biggest number of journals was published by the Centre for Slovene as a Second/Foreign Language of the Department of Slovene Studies at the Faculty of Arts in Ljubljana (16,1 %), Slavistic society of Slovenia (12,6 %) and Scientific Research Centre of Slovenian Academy of Sciences and Arts (10,3 %), which implies the leading position of these institutions in the national literary studies. This is understandable if taking into account the discipline development.
- The main proceeding characteristics show that the majority, i.e. 80 % of the journals, have the editor's foreword and the vast majority contains graphics and tabular presentations.
- Most of the proceedings (84 %) are written in Slovene and among them 54 % where all the articles are written in Slovenian; the rest are bilingual or written in foreign languages. This conclusion is promising and at the same time pointing to the necessity of directing more energy into more publications in foreign languages, which would contribute to a better recognisability of domestic researchers and their results in foreign language area.
- Among the 11 different languages used for writing the articles, the 83,6 % majority, as expected, is written in Slovenian. The recognisability of the Slovenian literary studies outside the borders deems important the data stating that a 4,9 % of the articles was published in English and 2,9 % in German language, although it would probably be worth encouraging the development of a higher number of foreign or bilingual publications, which would not neglect Slovenian, while at the same time give more emphasis on other/foreign languages.
- The majority of the articles do not have either an abstract or a synopsis. A 58,6 % of the articles is without the abstract and 60,9 % without a synopsis, which means that the requirements of expert writing are not entirely satisfied.

- The journals published 1555 articles, with the 67 % majority covering literary studies, which points the activity in this field.
- Within a decade of publishing there has been 1159 published authors and 455 different authors. The number indicates a repetition of certain names from the literary studies. The most common are Marija Stanonik, Irena Novak Popov, Miran Hladnik and Alojzija Zupan Sosič.
- An interesting trait of the scientific articles is the fact that there is only one prevailing author; only 4 articles had more authors.
- The most occurring proceedings editors are Miran Hladnik and Gašper Troha (both 5 journals). The editors in the majority of the structured proceedings (55% of them) contribute their own articles, which represent a 4,2 % of all publications. The biggest number of contributions came from Marko Juvan and Gašper Troha, who is also the most active as editor and author.
- The majority of the authors come from Faculty of Arts in Ljubljana and Scientific Research Centre of Slovenian Academy of Sciences and Arts together representing a 31,6% of all authors, which can be substantiated with the same arguments as their monopoly at proceeding publishing.
- The percentage of male and female authors is similar.
- Most of the publications cover the Slovenian prose literature, in more detail, the novel and short prose genres and the most noted individuals as journal topics were France Prešeren and Edvard Kocbek.
- The most commonly quoted sources are monographs and in the last years there has been an increase of electronic sources usage. The authors quote mostly literature dated more than 31 years ago (29,8 %). The majority of references in Slovenian on one hand shows there is a suitable number of domestic published literature (54,8% of references) and on the other hand raises the question about knowing the related and foreign language research and the knowledge width of domestic researchers of foreign sources. Of course there is also the question to what extent the individual areas are covered, as this is a science on a national level.
- The most cited authors are Janko Kos and Boris Paternu. The most commonly self-cited author is Alojzija Zupan Sosič.

The analysis has shown deficiencies on mainly three areas. There is a unitary editorial policy in proceedings, which in addition to having a main/chief editor also have an editorial

committee and/or a board of editors and are published annually (*Slavistic proceedings*, *SLLK*, *Epochs*); or there are special edition newspapers (*Comparative Literature* and *Slavistic Journal*). This should act as encouragement to other journals in order to standardize instructions and publications. Closely related to this is quoting, which is a consequence of non-formation of journal standards. The authors often fail to differentiate between sources and literature, which is quoted at different places within the article. The blame for such state of affairs can probably be attributed to the changing of editors, which calls for unified rules. Part of the responsibilities goes also to the professional authors, who, after all should know and above all, follow the rules of expert writing. The third deficiency touches the authors and their lack of adding abstracts in English language to their articles, and the same goes for synopses (UDC numbers, keywords), both of which should be the constituents of technical and scientific articles.

8 VIRI IN LITERATURA

Amann, Hrsg Klaus in Johann Strutz (ur.) (2000): *Lipuš Lesen. Texte und materialien*. Celovec [itd.]: Wieser.

Bjelčevič, Aleš (ur.) (2005): *Zastavil sem svoje življenje. Monografija o življenju in delu Janeza Trdine. Del 1*. Mengeš: Muzej.

Bratuž, Lojzka (ur.) (2005): *Rebulov zbornik. Ob pisateljevi osemdesetletnici*. Trst: Mladika; Gorica: Goriška Mohorjeva družba; Trst; Gorica; Videm: Slavistično društvo.

Dapit, Roberto, Michele Obit in Lucia Trusgnach (ur.) (2006): *Mons. Ivan Trinko (1863–1954). Spodbujevalec spoznanja in dialoga med kulturami*. Čedad: Kulturno društvo Ivan Trinko.

Derganc, Aleksandra (ur.) (2002): *Historizem v raziskovanju slovenskega jezika, literature in kulture. Ob 80-letnici Oddelka za slovanske jezike in književnosti Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani*. Ljubljana: Center za slovenščino kot drugi/tuji jezik pri Oddelku za slovanske jezike in književnosti Filozofske fakultete.

Derganc, Aleksandra (idr., ur.) (2008): *Zbornik referatov za štirinajsti mednarodni slavistični kongres, Ohrid 10.–17. september 2008*. Ljubljana: Slavistično društvo Slovenije.

Dolinar, Darko in Marko Juvan (ur.) (2006): *Writing literary history. Selected perspectives from Central Europe*. Frankfurt ob Majni: Peter Lang.

Dolinar, Darko in Marko Juvan (ur.) (2008): *Primerjalna književnost v 20. stoletju in Anton Ocvirk*. Ljubljana: Založba ZRC; ZRC SAZU.

Dolinar, Darko in Marko Juvan (ur.) (2003): *Kako pisati literarno zgodovino danes. Razprave*. Ljubljana: Znanstvenoraziskovalni center SAZU.

Dolinar, Darko in Tomo Virk (ur.) (2001): *Zbornik ob sedemdesetletnici Janka Kosa*. Ljubljana: Slovensko društvo za primerjalno književnost.

Dorovský, Ivan in Petr Mainuš (ur.) (2006): *Oton Berkopec a česko-slovinské kulturní styky. Sborník příspěvků k 100. výročí narození*. Boskovice: F. Šalé-albert; Brno: Společnost přátel jižních Slovanů (Knihovnička poezie a prózy jižních Slovanů).

Dović, Marijan (ur.) (2000): *Antona Podbevška 100 nadnaravnih let. Zbornik razprav s Simpozija Anton Podbevšek, začetnik slovenske avantgarde, ki se je zgodil v Novem mestu, 13. junija 1998, ob stoletnici njegovega rojstva*. Novo mesto: Goga.

- Dović, Marijan (ur.) (2005): *Janez Trdina med zgodovino, narodopisjem in literaturo. Jubilejna monografija*. Novo mesto: Goga; Ljubljana: Založba ZRC, ZRC SAZU.
- Dović, Marijan (ur.) (2008): *Literatura in cenzura. Kdo se boji resnice literature? = Literature and censorship. Who is afraid of the truth of literature?* Ljubljana: Slovensko društvo za primerjalno književnost.
- Društvo 2000 (2005): *Globoko zgoraj. Zbornik o Edvardu Kocbeku*. Ljubljana: Društvo 2000.
- Faganel, Jože (ur., s sodelovanjem Darka Dolinarja) (2002): *Prešeren – kultura – Evropa*. Ljubljana: ZRC, ZRC SAZU.
- Ferluga Petronio, Feodora (ur.) (2008): *Alojz Gradnik. Pesnik Goriških Brd. Zbornik z mednarodnega simpozija na Univerzi v Vidmu (19.–20. aprila 2007). Ob 125. obletnici rojstva in 40. obletnici pesnikove smrti*. Trst: ZTT = EST.
- Grafenauer, Niko (ur.) (2004): *Krogi navznoter, krogi navzven. Kocbekov zbornik*. Ljubljana: Nova revija.
- Haramija, Dragica (ur.) (2006): *Jože Tomažič. Monografija*. Maribor: Litera.
- Hladnik, Miran (2002): *Praktični spisovnik ali šola strokovnega ubesedovanja*. Ljubljana: Filozofska fakulteta, Oddelek za slovanske jezike in književnosti.
- Hladnik, Miran (ur.) (2005): *Vloga meje. Madžarsko-slovenska razmerja, slovenistika na sosednjih univerzah, zahodnoslovanski študiji, izbor šolskega berila, humanistika in družboslovje v Pomurju*. Ljubljana: Slavistično društvo Slovenije.
- Hladnik, Miran (ur.) (2006): *Preseganje meje. Izdajanje slovenske leposlovne kritike. Slovenistični Zagreb. Slovanske literature in slovenska književnost. Slovenistična in primerjalna literarna veda. Slovenist v razredu. Mladinska književnost*. Ljubljana: Slavistično društvo Slovenije.
- Hladnik, Miran (ur.) (2009): *Zbornik referatov s Četrtega slovensko-hrvaškega slavističnega srečanja, ki je bilo v Jeruzalemu v Slovenskih Goricah, 13.–14. junija*. Ljubljana: Znanstvena založba Filozofske fakultete.
- Hladnik, Miran in Gregor Kocijan (ur.) (2000): *Literarnovedno srečanje ob stoletnici rojstva prof. dr. Antona Slodnjaka*. Ljubljana: Oddelek za slovanske jezike in književnosti, Filozofska fakulteta.
- Hladnik, Miran in Gregor Kocijan (ur.) (2003): *Slovenski roman*. Ljubljana: Center za slovenščino kot drugi/tuji jezik pri Oddelku za slovenistiko Filozofske fakultete.

Honzak Jahić, Jasna in Alenka Jensterle – Doležalová (ur.) (2008): *Zofka Kvedrová, (1878–1926). Recepce její tvorby ve 21. století*. Praga: Národní knihovna ČR, Slovanská knihovna.

Honzak Jahić, Jasna in Alenka Jensterle-Doležalová (ur.) (2007): *Edvard Kocbek, (1904–1981). Sborník příspěvků z mezinárodního kolokvia věnovaného dílu a odkazu slovnského básníka, prozaika, esejisty a filozofa Edvarda Kocbeka*. Praga: Národní knihovna ČR, Slovanská knihovna.

Jan, Zoltan (ur.) (2001): *Sodobna slovenska narečna poezija. Ciril Kosmač in razvoj poveljne slovenske proze*. Ljubljana: Zavod RS za šolstvo.

Jančar, Drago in Kajetan Kovič (ur.) (2004): *Slovenski pesniki in pisatelji akademiki. Jubilejni zbornik. Ob 65-letnici Slovenske akademije znanosti in umetnosti, 2*. Ljubljana: Slovenska akademija znanosti in umetnosti.

Javornik, Miha (ur.) (2006): *Literatura in globalizacija. K vprašanju identitete v kulturah centralne in jugovzhodne Evrope v času globalizacije. Zbornik*. Ljubljana: Znanstvenoraziskovalni inštitut Filozofske fakultete.

Jesenšek, Marko (ur.) (2002): *Evropsko leto jezikov. Sodobna slovenska književnost. Matija Murko*. Ljubljana: Slavistično društvo Slovenije.

Jesenšek, Marko (ur.) (2002): *Nacionalno, regionalno, provincialno*. Ljubljana: Slavistično društvo Slovenije.

Jesenšek, Marko (ur.) (2003): *Perspektive slovenistike ob vključevanju v Evropsko zvezo*. Ljubljana: Slavistično društvo Slovenije.

Jesenšek, Marko (ur.) (2004): *Slovenski jezik in literatura v evropskih globalizacijskih procesih*. Ljubljana: Slavistično društvo.

Juvan, Marko (ur.) (2002): *Romantična pesnitev. Ob 200. obletnici rojstva Franceta Prešerna*. Ljubljana: Center za slovenščino kot drugi/tuji jezik pri oddelku za slovanske jezike in književnosti.

Kepic Mohar, Alenka (ur.) (2007): *Šolski album slovenskih književnikov*. Ljubljana: Mladinska knjiga.

Kmecl, Matjaž (1995): *Mala literarna teorija*. Ljubljana: Mihelač in Neškovič.

Kmecl, Matjaž (ur.) (2006): *Spominski simpozij ob 100-letnici rojstva literarne zgodovinarke Marje Boršnik*. Ljubljana: Slovenska akademija znanosti in umetnosti.

Kos, Janko (1994): *Očrt literarne teorije*. Ljubljana: DZS.

Košuta, Miran (ur.) (2007): *Živeti mejo*. Trst, Ljubljana: Slavistično društvo Slovenije.

Košuta, Miran (ur.) (2008): *Slovenščina med kulturami. Slovenski slavistični kongres, Celovec in Pliberk, 2.–4. 10. 2008*. Ljubljana: Slavistično društvo Slovenije.

Krakar Vogel, Boža (ur.) (2002): *Ustvarjalnost Slovencev po svetu. Zbornik predavanj*. Ljubljana: Center za slovenščino kot drugi/tuji jezik pri Oddelku za slovenistiko Filozofske fakultete.

Krakar Vogel, Boža (ur.) (2008): *Književnost v izobraževanju – cilji, vsebine, metode*. Ljubljana: Center za slovenščino kot drugi/tuji jezik pri Oddelku za slovenistiko Filozofske fakultete.

Krakar Vogel, Boža (ur.) (2003): *Slovenski jezik, literatura in kultura v izobraževanju. Zbornik predavanj*. Ljubljana: Center za slovenščino kot drugi/tuji jezik pri Oddelku za slovenistiko Filozofske fakultete.

Kravos, Marko (ur.) (2000): *Mavrica nad zapuščino. Prispevki na Simpoziju o Miri Mihelič, Ljubljana, 9. novembra 2000. Zbornik o ustvarjalnem in javnem delu Mire Mihelič*. Ljubljana: Slovenski center Pen.

Kreft, Mojca in Ivo Svetina (ur.) (2002): *Slovensko gledališče in slovenska dramatika v drugi polovici 20. stoletja. Simpozij v okviru 35. Boršnikovega srečanja*. Ljubljana: Slovenski gledališki muzej.

Leben, Andreas in Gerhard Neweklowsky (ur.) (2007): *Die Slowenistik in Österreich = Slovenistika v Avstriji. Tagungsbeiträge*. Dunaj: Österreichische Akademie des Wissenschaften.

Likar, Tatjana (1997): »Analiza člankov in bibliografskih navedb v reviji Knjižica za obdobje 1990–1996«. V: *Knjižica*, let. 41, št. 1, str. 107–119.

Lipnik, Jože (ur.) (2002): *Kidričev zbornik. Gradivo s simpozija v Rogaški Slatini*. Maribor: Slavistično društvo.

Lutar Ivanc, Aleksandra (ur.) (2006): *Album slovenskih književnikov*. Ljubljana: Mladinska knjiga.

Makarovič, Marija (ur.) (2004): *Milka Hartman. Dovolj je cvetje dalo zrnja*. Celovec: Krščanska kulturna zveza.

- Matajc, Vanesa in Gašper Troha (ur.) (2007): *Zgodovina in njeni literarni žanri*. Ljubljana: Slovensko društvo za primerjalno književnost.
- Matajc, Vanesa in Gašper Troha (ur.) (2009): *Avtor. Kdo ali kaj piše literaturo? = The author. Who or what is writing literature?* Ljubljana: Slovensko društvo za primerjalno književnost.
- Mercina, Marija (ur.) (2002): *Pogovori srca. Zbornik ob 90-letnici rojstva Ljubke Šorli*. Nova Gorica: Slavistično društvo.
- Močnik, Andrejka (2005): *Literarna veda v slovenskem strokovnem tisku. Bibliometrijska analiza revij Jezik in slovstvo, Slavistična revija in Primerjalna književnost*. Diplomsko delo. Ljubljana.
- Nedvědová, Milada (ur.) (2000): *France Prešeren očima pražských slovenistů. (Katalog výstavy). Příspěvky posluchačů, interních aspirantů a pedagogů odboru slovenistika, pěstovaného na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze k 200. výročí narození France Prešerna*. Praga: Národní knihovna ČR, Slovanská knihovna.
- Novak Popov, Irena (ur.) (2006): *Mesto in meščani v slovenskem jeziku, literaturi in kulturi. Zbornik predavanj*. Ljubljana: Center za slovenščino kot drugi/tuji jezik pri Oddelku za slovenistiko Filozofske fakultete.
- Novak Popov, Irena (ur.) (2006): *Slovenska kratka pripovedna proza*. Ljubljana: Center za slovenščino kot drugi/tuji jezik pri Oddelku za slovenistiko Filozofske fakultete.
- Novak Popov, Irena (ur.) (2009): *Slovenski mikrokozmosi – medetični in medkulturni odnosi*. Ljubljana: Zveza društev Slavistično društvo Slovenije.
- Novak Popov, Irena (ur.) (2007): *Stereotipi v slovenskem jeziku, literaturi in kulturi*. Ljubljana: Center za slovenščino pri Oddelku za slovenistiko Filozofske fakultete.
- Ogrin, Matija (ur.) (2005): *Znanstvene izdaje in elektronski mediji. Razprave*. Ljubljana : Založba ZRC, ZRC SAZU.
- Orel, Irena (ur.) (2000): *36. seminar slovenskega jezika, literature in kulture. Zbornik predavanj*. Ljubljana: Center za slovenščino kot drugi/tuji jezik pri Oddelku za slovenistiko Filozofske fakultete.
- Orel, Irena (ur.) (2001): *37. seminar slovenskega jezika, literature in kulture. Zbornik predavanj*. Ljubljana: Center za slovenščino kot drugi/tuji jezik pri Oddelku za slovenistiko Filozofske fakultete.

Paternu, Boris (idr., ur.) (2000): *Prešernovi dnevi v Kranju. Simpozij ob 150-letnici smrti dr. Franceta Prešerna, od. 2. do 5. februarja 1999 na Fakulteti za organizacijske vede v Kranju*. Kranj: Mestna občina.

Peperko, Darja (ur., v sodelovanju z Majo Medic) (2000): *Miran Jarc (1900–1942). Ob 100-letnici umetnikovega rojstva*. Novo mesto: Knjižnica Mirana Jarca.

Peti Stanić, Anita (ur.) (2009): *Treći hrvatsko-slovenski slavistički skup = Tretje hrvaško-slovensko slavistično srečanje*. Zagreb: FF Press.

Pezdirč Bartol, Mateja (ur.) (2008): *Slovenski jezik, literatura, kultura in mediji. Zbornik predavanj*. Ljubljana: Center za slovenščino kot drugi/tuji jezik pri Oddelku za slovenistiko Filozofske fakultete.

Pezdirč Bartol, Mateja (ur.) (2009): *Telo v slovenskem jeziku, literaturi in kulturi. Zbornik predavanj*. Ljubljana: Znanstvena založba Filozofske fakultete.

Pibernik, France (ur.) (2007): *Anton Slodnjak. Dokumentarna monografija*. Ljubljana: Slovenska matica.

Pibernik, France in Jurij Kocbek (ur.) (2004): *Edvard Kocbek. Dokumentarna monografija*. Celje: Mohorjeva družba.

Pirjevec, Marija (ur.) (2009): *Trubarjev zbornik. Predavanja s simpozija v narodnem domu v Trstu, 17. maja 2008. Ob petstoletnici rojstva Primoža Trubarja (1508–1586)*. Trst; Gorica; Videm: Slavistično društvo; Trst: Neothesis.

Pogačnik, Jože in Jože Faganel (ur.) (2000): *Zbornik o Janezu Svetokriškem. Prispevki s simpozija v Vipavskem Križu 22.–24. aprila 1999*. Ljubljana: Slovenska akademija znanosti in umetnosti, Inštitut za slovensko literaturo in literarne vede ZRC SAZU.

Popovič, Mirko, Melita Ambrožič in Primož Južnič (1984): »Nekaj značilnosti razvoja slovenskega knjižničarstva v novem obdobju«. V: *Knjižica*, let. 28, št. 3–4, str. 167–198.

Požgaj Hadži, Vesna (ur.) (2001): *Zbornik referatov s Prvega slovensko-hrvaškega slavističnega srečanja*. Ljubljana: Oddelek za slovanske jezike in književnosti Filozofske fakultete.

Požgaj Hadži, Vesna (ur.) (2003): *Zbornik referatov z Drugega slovensko-hrvaškega slavističnega srečanja*. Ljubljana: Oddelek za slavistiko, Filozofska fakulteta.

Pregelj, Barbara (ur.) (2006): *Literatura v večkulturnem položaju in ustvarjalno delo Jolke Milič*. Nova Gorica: Univerza.

- Pregelj, Barbara in Zoran Božič (ur.) (2006): *Pogledi na Simona Gregorčiča*. Nova Gorica: Univerza.
- Rahten, Andrej (et al., ur.) (2009): *Nova slovenska biografija*. Ljubljana: Založba ZRC, ZRC SAZU.
- Razprave Filozofske fakultete (2002): *F. Prešeren – A. S. Puškin. Ob 200-letnici njenega rojstva*. Ljubljana: Znanstveni inštitut.
- Skaza Aleksander (ur., s tehničnim sodelovanjem Andreje Musar in Nataše Logar) (2003): *Zbornik referatov za trinajsti mednarodni slavistični kongres*. Ljubljana: Slavistično društvo Slovenije.
- Smolej, Tone (ur.) (2002): *Podoba tujega v slovenski književnosti. Podoba Slovenije in Slovencev v tuji književnosti. Imagološko berilo*. Ljubljana: Filozofska fakulteta, Oddelek za primerjalno književnost in literarno teorijo.
- Smolej, Tone (ur.) (2007): *Tematologija. Izbrana poglavja*. Ljubljana: Študentska založba.
- Sollner Perdih, Alenka (2010): »Bibliografija literarnovednih del 2000–2009«. V: *Slavistična revija*, let. 58, št. 4, str. 503–518.
- Spasov, Aleksandar (idr., ur.) (2000): *Makedonsko-slovenečki naučen sobir. Jazičnite, literaturnite i kulturnite relaciji megu Makedonija i Slovenija, Ohrid, 22–23 avgust 1997/7*. Skopje: Univerzitet Sv. Kiril i Metodij, Filološki fakultet Blaže Koneski.
- Stabej, Marko (ur.) (2004): *Moderno v slovenskem jeziku, literaturi in kulturi*. Ljubljana: Center za slovenščino kot drugi/tuji jezik pri Oddelku za slovenistiko Filozofske fakultete.
- Stabej, Marko (ur.) (2005): *Večkulturnost v slovenskem jeziku, literaturi in kulturi. Zbornik predavanj*. Ljubljana: Center za slovenščino kot drugi tuji jezik pri Oddelku za slovenistiko Filozofske fakultete.
- Sturm Schnabl, Katja (ur.) (2005): *Berta Bojetu Boeta. Prvi mednarodni simpozij. Zbornik predavanj*. Celovec: Mohorjeva.
- Svetina, Ivo (idr., ur.) (2005): *Anton Tomaž Linhart. Jubilejna monografija ob 250-letnici rojstva*. Ljubljana: Slovenski gledališki muzej; Radovljica: Muzeji radovljiske občine.
- Štuhec, Miran (ur.) (2003): *Literarni izzivi*. Ljubljana: Slovenska akademija znanosti in umetnosti; Maribor: Pedagoška fakulteta.
- Troha, Gašper (ur.) (2008): *Literarni modernizem v svinčenih letih*. Ljubljana: Študentska založba, Društvo Slovenska matica.

Troha, Gašper, Milena Mileva Blažič in Andreas Leben (ur.) (2009): *Lojze Kovačič. Življenje in delo*. Ljubljana: Študentska založba.

Vidmar, Živa, Katja Stergar in Darja Butina (ur.) (2009): *Literatura. Leksikon*. 5. izd. Ljubljana: Cankarjeva založba.

Vrečko, Janez, Boris A. Novak in Darja Pavlič (ur.) (2005): *Kosovelova poetika = Kosovel's poetics*. Ljubljana: Slovensko društvo za primerjalno književnost.

Vugrinec, Jože (ur.) (2005): *Prekmurska narečna slovstvena ustvarjalnost. Zbornik mednarodnega znanstvenega srečanja*. Petanjci: Ustanova dr. Šiftarjeva fundacija.

Izjava o avtorstvu

Podpisana Maja Perinović izjavljam, da se diplomsko delo z naslovom *Slovenska literarna veda v literarnovednih zbornikih 2000–2009* napisala sama in le z navedenimi pripomočki ter da so vsa mesta v besedilu, ki druga dela navajajo ali jih smiselno povzemajo, jasno označena kot prevzeta mesta z navedbo vira.

Maja Perinović, september 2012